

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasiło Škofije Novo mesto OKTOBER 2017, letnik XII, številka 3

SVETIŠČA – SRCA NOVE EVANGELIZACIJE

Uvodnik k novi številki glasila je še pod vtisom slavlja na Zaplazu ob praznovanju stote obletnice posvetitve cerkve, ki je z ustanovitvijo škofije leta 2006 postalo osrednje romarsko svetišče novomeške škofije. Koliko srce je v teh stotih letih ob srečevanju z božjim v tem svetišču napolnilo z novo duhovno močjo, ve samo Bog. Svetišča so vedno bila privilegirani kraji evangelizacije. To ostajajo tudi danes v sekulariziranem svetu.

Tega se močno zaveda tudi papež Frančišek, zato še posebej spodbuja razvoj pastoralne dejavnosti v svetiščih. V ta namen je letos spomladi izdal posebno pismo – ki ureja pristojnosti nadpastorala, povezano z romarskimi svetišči. Za papeža predstavljajo svetišča »ogromen prostor pobožnosti in vere v Cerkvi, kjer se išče družbo svetnikov, Kristusovo bližino in zaščito Device Marije«. Vse to so bila svetišča tudi do sedaj, kot lepo omenja njihovo vlogo v življenju Cerkve že - Direktorij za ljudske pobožnosti in bogoslužje iz leta 2003, ko navaja : »Številna božja pota so učinkoviti kraji oznanjevanja evangelija. Kristusovo oznanilo se tu na različne načine posreduje vernikom kot spodbuda k spreobrnjenju, povabilo k hoji za Gospodom, spodbuda k vztrajnosti, klic k pravičnemu ravnanju, kot beseda tolažbe in miru«. Svetišča so bila nekoč v preteklosti, pa tudi danes, kraji evangelizacije, dobrotelčnosti in kulture. Z omenjenim pismom papež spodbuja, da bi svetišča imela še naprej močno evangelizacijsko vlogo ter da bi se v njih

gojile pristne ljudske pobožnosti, ki so tako ljube vernemu ljudstvu. Zato naj bo v njih poskrbljena primerna duhovna in cerkvenostna oskrba, ki je primerna različnim krajem in tradicijam.

Svetišča pa se morajo znati tudi prilagajati »znamenjem časa«, to je novim verskim in miselnim tokovom, globoko zaznamovanim s sekularizacijo družbe. Svetišča v našem času ne sprejemajo samo globoko vernih množic, temveč tudi številne iskalce duhovnih poti, ki bi jih znova vodile k Bogu. Svetišča tako postajajo tudi mesta nove evangelizacije. Ob ljudskih pobožnostih in romanjih k svetiščem, mnogi znova odkrijejo vero, ki je že bila davno zasajena v njihova srca, pa so jo številne zemeljske skrbi in težave življenja »zadušile«.

Ob uveljavljenih in skozi zgodovino razvitih ljudskih pobožnostih je romarsko svetišče na Zaplazu evangelizacijsko vlogo v sto letih uspešno opravljalo. In tako bo tudi v prihodnosti. Svetišče na Zaplazu nudi širšemu škofijskemu okviru močno evangelizacijsko oporo. Vernikom in župnijskim občestvom pa priložnost, da bi vedno bolj postajali »živo občestvo Cerkve« kakor se je zvenelo geslo ob deseti obletnici škofije. V tem delu Slovenije želi biti svetišče na Zaplazu še naprej svetilnik ki sveti na gori, sedanjim in prihodnjim rodovom, ki so vero prejeli, da bi jo znali posredovati naprej. Najprej pa se moramo mi sami vzdavati v to živo svetišče, katerega vogelni kamen je Kristus. »Mi smo namreč svetišče živega Boga« (2 Kor 6, 16).

Igor Luzar

ŠKOFIJA NOVO MESTO

STOLETNICA ROMARSKÉ CÉRKVE NA ZAPLAZU

Pomenljivo okroglo obletnico posvetitve romarske cerkve Marijinega vnebovzetja na Zaplazu smo sklenili v soboto, 7. oktobra 2017, z osrednjo slovesnostjo. Vse leto so se vrstila romanja in slovesnosti z blagoslovi novih pridobitev.

Sklepno slovesnost je vodil apostolski nuncij v Republiki Sloveniji Juliusz Janusz, ki letos praznuje zlati jubilej mašništva in šest let delovanja v Sloveniji. Tudi svojo prvo javno slovesnost v Sloveniji je že dva dni po prihodu vodil na Zaplazu, in sicer prenos relikvij blaženega Alojzija Grozdeta v stranski oltar cerkve. Ravno s tem prenosom je Zaplaz kot Marijina božja pot pridobil nov poudarek in pomen, postal je kraj češčenja priprošnjika mladih in molitve za spravo v slovenskem narodu.

Ob nunciju so somaševali slovenski škofje Alojzij Cvikel, Stanislav Lipovšek, Jurij Bizjak

in Franci Šuštar, domači škof Andrej Glavan, stiški opat Janez Novak in okrog 40 duhovnikov. Cerkev so napolnili verniki, na koru pa so prepevali združeni pevski zbori dekanije Žužemberk.

Že ob začetku slovesnosti smo se razveselili posebnega pozdrava papeža Frančiška, ki ga je poslal kardinal državni tajnik Pietro Parolin ob častitljivi obletnici zaplaškega svetišča. »Da bi ta pomenljivi spomin vzbudil veselo pripadnost Kristusu, vedno močnejše bratsko občestvo in velikodušno pričevanje o večni novosti krščanskega sporočila,« se je glasila papeževa spodbuda.

Sledil je blagoslov novega barvnega okna na pročelju cerkve, ki ga je zasnoval umetnik Marko Jerman in prikazuje nebeško Mater Marijo v družbi Svete Trojice ter nekatere naše vnete Marijine častilce (bl. Alojzija Grozdeta, blaženi drinski mučenki sestri Krizino Bojanc

in Antonijo Fabijan, škofo Janeza Gnidovca, Friderika Baraga, nadškofa Alojzija Šuštarja in misijonarja Ignacija Knobleharja).

Tudi apostolski nuncij nas je v homiliji spodbujal k vnetemu čaščenju Device Marije in bl. Alojzija. V luči evropske zgodovine, zaznamovane z revolucijami, od francoske do rdeče ravno pred sto leti, ki so vse

JAGODE NAŠE PASTORALE

za sabo pustile velikansko število nedolžnih žrtev, je mučenec Alojzij Grozde zgled miroljubnega rodoljuba, priprošnjik za spravo v našem narodu. Spodbujal je tudi k veselemu zaupanju v Marijino priprošnjo, da bi se iz dejavne udeležbe pri bogoslužju tudi med mladimi in družinami rojevalo novo življenje.

Bogoslužni sodelavci iz vseh šestih dekanij škofije so sodelovali z branjem beril, prošenj in prinašanjem simboličnih darov: sveče, ki so jo izdelale sestre karmeličanke v Mirni Peči, ovojnice s seznamom kljekljavic in njihovih 800 ur dela za oltarne prte in plašč na Zaplazu, hlebca domačega kruha iz Krškega in majolike zaplaškega vina. Pri slovesnosti so sodelovali tudi ministranti iz Šentjerneja ter številni domači sodelavci, začeniši z mežnarji, krasilci, pritrkovalci, redarji in drugimi pomočniki pod vodstvom župnika in rektorja svetišča Marka Japlja.

Po obhajilu sta nadškof Alojzij Cvikel, podpredsednik Slovenske škofovske konference, in škof Andrej Glavan kot predlagatelj (skupaj z Radiem Ognjišče) podelila odličje sv. Cirila

in Metoda prof. dr. Stanetu Grandi. V obraziložitvi tega najvišjega priznanja Slovenske škofovske konference lahko preberemo, da je dr. Granda »med redkimi zgodovinarji, ki odstopajo od fiksnih pogledov na slovensko zgodovino. Njegova duhovna moč in trdno krščansko prepričanje sta že vsa leta po osamosvojitvi Slovenije prisotna v slovenskem prostoru. Pogosto nastopa s prodornimi komentarji na Radiu Ognjišče v oddaji *Spoznanje več, predsodek manj*, v kateri zagovarja krščanske vrednote in je s tem pripomogel, da se je kulturni in kritični pogled na novejšo zgodovino dvignil na neko drugačno raven. Redno piše v slovenski katoliški tednik *Družina* in sodeluje na *Nikodemovih večerih*.« Odličje je prejel ob 25. obletnici mednarodnega priznanja Slovenije in ob bližnji sedemdesetletnici življenja.

Ob koncu slovesnosti se je škof Glavan zahvalil nunciju za vodenje slovesnosti in vsem sodelavcem. V simboličen dar je nuncij prejel darilo, sodček dolenskega vina s podobo zaplaške jubilantke. V zahvalo Bogu za lepo

ŠKOFIJA NOVO MESTO

slovesnost in pestro zgodovino smo zapeli zahvalno pesem in po prebranem posebnem dekretu z apostolske penitenciarije v Rimu prejeli priložnostni apostolski blagoslov s popolnim odpustkom ob običajnih pogojih spovedi, obhajila ter molitve po papeževem namenu.

V hvaležnosti za lepo slovesnost in za vse prejete milosti se je srečanje vernikov v lepem vremenu nadaljevalo pred cerkvijo ob prigrizku in kozarčku vina.

Priprava na praznovanje sta bila dva dogodka.

V četrtek, 5. oktobra, po večerni maši ob 18. uri je prof. Stane Granda govoril o zgodovini krščanstva na Slovenskem in o pomenu za slovensko kulturno zgodovino. Predavanje je dopolnil krajši koncert Kvarteta As z nekaterimi Marijinimi in domovinskimi pesmimi.

V petek, 6. oktobra, ob 18. uri pa je bila na Zaplazu sv. maša in pobožnost prvega petka kot duhovna priprava na praznovanje.

VOŠČILO PAPEŽA FRANČIŠKA OB STOLETNICI CERKVE MARIJE VNEBOVZETE NA ZAPLAZU

Njegovi ekscelenci msgr. Andreju Glavanu, novomeškemu škofu

Ob evharističnem slavu v Marijinem svetišču na Zaplazu ob stoti obletnici posvetitve cerkve Device Marije Vnebovzete, ki hrani spoštovane relikvije blaženega Alojzija Grozdeta, slovenskega laika, žrtve komunističnega režima, se njegova svetost papež Frančišek pridružuje veselju ljudstva, ki se hvaležno spominja nenehnega varstva Božje Matere in se z obnovljeno ljubeznijo izroča njeni nebeški priprošnji. Želi Vam, da ta pomenljivi spomin vzbudi veselo pripadnost

Kristusu, vedno močnejše bratsko občestvo in velikodušno pričevanje o večni novosti krščanskega sporočila. Sveti oče kliče obilje nebeških darov, hkrati prosi molitve v podporo svoje petrinske službe in iz srca podeljuje Vaši ekscelenci, apostolskemu nunciju, ki vodi to bogoslužje, duhovnikom, predstavnikom oblasti in vsem vernikom, navzočim pri tem sinovskem češčenju Marije, zaproseni apostolski blagoslov, ki ga z veseljem namenja celotni škofiji.

*kardinal Pietro Parolin,
državni tajnik njegove svetosti*

JAGODE NAŠE PASTORALE

UTEMELJITEV OB PODELITVI ODLIČJA SV. CIRILA IN METODA ZGODOVINARJU PROF. DR. STANETU GRANDI

Stane Granda se je rodil 8. aprila 1948 v Novem mestu, po maturi se je odločil za študij zgodovine in leta 1973 diplomiral iz zgodovine na *Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani*.

Med letoma 1973 in 1979 je deloval na *Inštitutu za novejšo zgodovino*, od tedaj pa na *Znanstvenoraziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti*. Januarja 2006 je bil izvoljen za predsednika programskega sveta *RTV Slovenija*.

Raziskovalno področje Staneta Grande obsega poleg dogajanja v revolucionarnem letu 1848/49 na Slovenskem tudi socialno in gospodarsko zgodovino ter zgodovino Cerkev od sredine 18. stoletja do najnovejše dobe, ukvarja se z agrarno zgodovino in raziskovanjem revolucije leta 1848 na Slovenskem. Temeljne probleme slovenske zgodovine, kot na primer zadružništvo, zavarovalništvo, bančništvo, obrt ..., raziskuje običajno na mikro nivojih, kjer mu študije omogočajo nova temeljna spoznanja. Značilnost njegovih raziskav je delo na neobjavljenih virih, zlasti na onih v avstrijskih in italijanskih arhivih. Svoja spoznanja je doslej predstavil v člankih pa tudi na številnih mednarodnih simpozijih v Italiji, na Hrvaškem, Madžarskem, Češkem, v Avstriji in Nemčiji.

Dr. Granda je med redkimi zgodovinarji, ki odstopajo od fiksnih pogledov na slovensko zgodovino. Njegova duhovna moč in trdno krščansko prepričanje sta že vsa leta po osamosvojitvi Slovenije vidna v slovenskem prostoru. Pogosto nastopa s prodornimi komentarji na Radiu Ognjišče v oddaji *Spoznanje več, predsodek manj*, v kateri zagovarja krščanske vrednote in je s tem pripomogel, da se je kulturni in kritični pogled na novejšo zgodovino dvignil na drugačno raven. Redno piše v slovenski katoliški tednik *Družina* in sodeluje na *Nikodemovih večerih*.

Ob 25. obletnici mednarodnega priznanja Slovenije in bližnji 70-letnici njegovega življenja ga Škofija Novo mesto in Radio Ognjišče predlagata za prejemnika najvišjega priznanja Slovenske škofovske konference.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

POROČILO O PASTORALNEM TEČAJU 2017

KRST IN PRENOS VERE V DRUŽINI

Letošnji pastoralni tečaj v novomeški škofiji je bil v torek, 5. oktobra, v Baragovem zavodu v Novem mestu. V kar velikem številu smo se zbrali duhovniki, redovnice, redovniki, katehistinje in drugi laiki.

V zadnjem pastirskem pismu za postni čas so slovenski škofje napovedali, da bo pastoralno leto 2017/18 posvečeno zakramentu svetega krsta.

Letos je župnijska pastorala usmerjena predvsem na čas kateheze po krstu oziroma na prenos vere s staršev na otroke.

Glavni predavatelj po vseh škofijah je bil dr. Alek Zwitter, župnik na ljubljanskih Žalah in duhovnik skupnosti Emanuel.

Svoje predavanje je razdelil na tri točke: Krst in izpovedovanje vere, Krst in vključevanje v občestvo ter Krst v Svetem Duhu.

Krst in izpovedovanje vere

Poudaril je, da neločljivo vez med izpovedovanjem vere in krstom. Spomnil nas je na prve čase krščanstva, ko so krščevali izključno odrasle katehumene. Krst je torej temeljil na veri in ima svoj temelj v veri, saj je novokrščenec trikrat odgovoril na vprašanja: Veruješ v Boga Očeta, ...? Veruješ v Jezusa Kristusa, ...? Veruješ v Svetega Duha, ...? In to je bistveno:

JAGODE NAŠE PASTORALE

Dr. Alek Zwitter

Dekan msgr. Anton Trpin

krst vedno sledi izpovedi vere! Vera mora biti najprej! Danes pa krščujemo majhne otroke, ki še nimajo prebujene vere in zakrament prejmejo na osnovi vere odraslih, ki jim stojijo ob strani. In za nas kot pastoralne delavce, je nujno, da te »speče kristjane« vsaj ob krstu malo prebudimo. Da jim ob pripravi na krst nekaj damo, jih v nečem premaknemo. Številni nas prosijo za krst, zato ga ne smemo zavrniti, saj je potrebno zaupati, da jih je k prošnji nagnila vsaj določena vera. Pogosto je ta vera v stanju kali, zato bodimo ob pripravi misijonarji in oznanjevalci.

Krst in vključevanje v občestvo

Vsi zakramenti nas povezujejo s Kristusom in občestvom. Pomemben vidik je prav ta, da se katoličan včasih predvsem po povezanosti s skupnostjo oz. občestvom povezuje s Kristusom. Danes je občestveni vidik v družbi, ki je tako individualistična, pogosto odrinjen. S krstom smo seveda vgrajeni v občestvo Cerkev. Kot pastoralni delavci se moramo truditi, da bi ti verniki ob krstu začutili vključenost v občestvo, da bi začutili lepoto, da lahko prejmejo nekaj, česar ne morejo prejeti druge. Cerkveno občestvo je več kot nogometni klub, saj nas

povezuje to, da smo otroci istega Očeta. Cilj je, da v tem cerkvenem občestvu najdemo tudi prijatelje.

Krst v Svetem Duhu

Krstna voda predstavlja čisti studenec, novo življenje, ki nas očisti grehov. Vsak krščenec postane tempelj Svetega Duha. Cilj krsta in vsega krščanskega življenja je čim bolj polno zaživeti v Svetem Duhu. Naše pastoralno delovanje mora biti zakoreninjeno v Duhu. Duh je dosti pomembnejši od pastoralnih metod in tehnik.

Če hočem biti krščansko popoln, moram v sebi živeti Božje življenje, živeti ljubezen, saj bom samo po ljubezni lahko rodoviten. Rodovitnost je torej odvisna od naših sposobnosti, da se kot pastoralni delavci odpremo Božjemu življenju v veri, upanju in ljubezni. V drugem delu je dekan leskovške dekanije msgr. Anton Trpin na zanimiv način izpostavil izzive za pastoralne delavce ter poudaril pomen duhovnikovega evangeljskega pričevanja. Opogumljal je pastoralne delavce, naj mlade spodbujajo k odgovornosti za versko vzgojo in poudaril pomen spremljanja človeka na poti vere. Starše naj v čim večji meri pritegnejo k župnijskim dogodkom, jim pomagajo okrasiti domove s svetimi podobami in podobami krstnih zavetnikov ter oblikovati družinsko praznovanje velikih praznikov.

Številna vprašanja so se duhovnikom zastavljala glede botrov in glede podeljevanja potrdil botrom.

Pastoralni tečaj smo nadaljevali s konferencami duhovnikov po dekanijah, srečanje pa končali s skupnim kosilom v dvorani.

Matej Gnidovec, kaplan v Kočevju

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ODMEV NA PREDAVANJE MSGR. ANTONA TRPINA

Novo pastoralno leto smo začeli s pastoralnim tečajem, ki smo ga imeli v torek, 5. septembra, v Baragovem zavodu. Po predavanju dr. Aleka Zwitterja je msgr. Anton Trpin, dekan dekanije Leskovec in župnik z bogatimi pastoralnimi izkušnjami ter izjemno dejavno župnijo, govoril o pastoralni krsta, ki je kot prvi zakrament vhod v Cerkev in začetek trajnega občestva z Bogom.

Krstno pastoralo je razdelil v tri sklope: pastoralna pred krščevanjem, kot so različni tečaji in srečanja za botre ter starše; pastoralna krščevanja, ki zajema kraj krščevanja in obliko v smislu z mašo ali zunaj maše; ter pastoralna po krstu, ko naj bi duhovnik npr. obiskal družino novokrščenca. Vsa pastoralna modrost pa se začne z dialogom, pogovorom s starši, ki prevzemajo pomembno nalogo pri krščanski vzgoji svojih otrok.

Res je, da število krstov upada, predvsem zaradi »svobodomiselnosti« nekaterih staršev, ki podlegajo javnemu mnenju ali pa zaradi neurejenih razmer odlašajo s krstom na poznejši čas. Gospod Trpin je v teh dejstvih našel pomembne izzive za duhovnika. V predavanju je poudaril, naj duhovnik vedno izžareva evangelijsko pričevanje, vsak obisk naj bo priložnost za nevsiljivo oznanjevanje Božjega evangelija (z držo bolj kot z besedo); naj ima rad svoje ljudi (bližnje in »oddaljene«) ter skuša razumeti vsako družino posebej (njen položaj). Potrebno je starše spodbujati k odgovornosti za versko vzgojo otrok, ko pridejo prosit za krst otroka, in jih nikoli zavriniti, v pripravi na krst pa naj se ob pogovoru pride do tega, da je poudarek predvsem na

odgovornosti staršev in botrov za versko vzgojo, ki se začne že s tem, da otroku dajo primerno krščansko ime. Zato je potrebno že predhodno pastoralno delo in vzgoja za krščansko življenje.

Duhovnik mora željo staršev, da bi krstili svojega otroka, vzeti kot vsejano pšenično zrno, ki bo tudi z njegovo pomočjo obrodilo sadove; zato duhovnik nikoli ne sme biti sodnik, ampak pastir, ki z evangelijsko odprtostjo prihaja naproti ljudem, ki so mu zaupani.

Duhovnik pa ni sam, prav je, da si duhovniki med seboj pomagamo. Kljub našim različnim značajem in sposobnostim so vedno dobrodošle besede spodbude pri tem, kako pristopiti k ljudem, ki pridejo prosit za krst; pomembna je tudi izmenjava izkušenj – ne vsiljevanje; pomembna so izobraževanja ter tečaji za krst na škofijski, dekanijski in končno tudi na župnijski ravni. Bistvena je medsebojna kultura poslušanja in končno, da se dobra izkušnja ohrani in še naprej razvija.

Duhovniki smo poklicani, da oznanjamo vsem, zato ne smemo odbijati ljudi z juridičnimi predpisi, ampak jih privabljati z evangelijsko držo, da bo krščanstvo živelo po nas in v nas. Naša vera naj bo vera sreče in veselja, vera odrešenja. Duhovniki smo izzvani, da naši Cerkvi povrnemo ugled s tem, da smo pastirji, ki bomo s krščevanjem vodili h Kristusu, je še dodal g. Anton Trpin, ki je s svojimi bogatimi izkušnjami delil z nami svoje razmišljanje in delo v pastoralni krsta.

Boštjan Gorišek

JAGODE NAŠE PASTORALE

IZ RODA V ROD

Priročnik za ŽPS za leto 2017/18

Vsebinsko je letošnji priročnik za delo z župnijskimi pastoralnimi sveti (ŽPS) posvečen prenosu vere iz roda v rod. Ker je družina prva šola človečnosti in prvo svetišče, kjer se otrok po ljubezni svojih staršev odpre Bogu in ker je poslanstvo staršev, kar zadeva versko vzgojo otrok, temeljnega pomena oz. skoraj nenadomestljivo, priročnik posebno pozornost posveča temu, kako vsem, predvsem pa mladim družinam, dati občutek, da so v naših župnijah dobrodošle; kako z njimi, četudi so od župnije oddaljene, navezati pristne in tople vezi, ter kako mladim staršem, ki so se od vere oddaljili ali pa je v rodni družini niso pristno živeli, pomagati pri prenosu vere v svoji družini.

Z vsemi temi temami se že lep čas srečujemo in ukvarjamo tako laiki kot kleriki. Večkrat si ob tem prizadevamo najti kakšen uporaben »recept« za naše delo. Hkrati pa se zavedamo, da enega samega »recepta« ni. Zato je priročnik predvsem neke vrste opora ali možnost, ki jo lahko povsem ali pa delno uporabimo vsak v svoji župniji na sebi in njej lasten način.

Dobro je, da člani župnijskega pastoralnega sveta pa tudi duhovniki posamezna poglavja preberete že pred srečanjem, torej doma, in prosite Svetega Duha za razsvetljenje, kaj pričakuje od nas in kaj nam želi povedati. Tako bo pogovor ob zastavljenih vprašanjih lažje stekel in bodo morebitne ideje hitreje

prišle na plano, besedilo pa ne bo več videti tako zapleteno in nerazumljivo.

Sicer je res, da vsega potenciala priročnika na vseh župnijah ni mogoče enako izkoristiti, vendar vas spodbujam, naj vam zaradi tega pogum ne upade. Ne ozirajmo se toliko na sosednje župnije, temveč se v prošnjah in zahvalah obračajmo na Boga, ki deli svoje darove tistim, ki jih prosijo. Tudi vero.

Naj bo priročnik vsem, ki boste ob njem razmišljali, ga brali in uporabljali, spodbuda k poglobljanju pristnega, osebnega odnosa med seboj in z Bogom ter v osebno in občestveno duhovno obogatitev.

Tadej Kersnič, referent za ŽPS v škofiji

DIAKONSKO POSVEČENJE 2017

Branko Jurejevčič

Bila je jesen leta 2012 in bil je predzadnji teden v septembru, ko sem naredil korak, ki ga nekateri takrat niso razumeli. Na god blaženega škofa Slomška sem vstopil v ljubljansko bogoslovje, kjer se je tistega dne petnajst fantov pričelo pripravljati na duhovniški poklic.

Po petih letih bivanja v bogoslovju in študija na Teološki fakulteti je pred mano nov korak na poti do duhovništva. Od tiste jeseni se je v letih priprave zgodilo veliko lepega, zanimivega in kdaj pa kdaj tudi kaj težkega. Tako se je število fantov, ki smo prišli iz različnih koncev Slovenije, ustalilo na številki deset. Teh deset in še dva redovna brata bomo v zadnjih dneh meseca oktobra stopili pred svoje škofo ordinarije ter se dali v služenje ljudem in Cerkvi. V koncilskih odlokih beremo, *da se diakoni posvečujejo za službo strežništva* (C29), kar pomeni, da se bom skozi služenje pri oltarju in ambonu ter druge zaupane naloge na župniji prakse v naslednjih mesecih pripravljal na duhovniško posvečenje. Poleg vidne liturgične službe je diakon postavljen tudi za to, da opravlja dela krščanske ljubezni. Da bi lahko to vsaj delno uresničeval, pa mora biti vsem letošnjim diakonom v ospredju drža Jezusa, ki ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi on drugim stregel (prim. Mr 10,45). Diakonsko posvečenje bom prejel po rokah našega novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana 28. oktobra 2017 ob 10. uri v župnijski cerkvi v Podzemlju.

- rojen 13. 10. 1985 v Novem mestu
- srednja gostinska šola, študij gostinstva
- zaposlitev SBNM (kuhinja)

Diakonsko posvečenje bo 28. oktobra ob 10.00 v Podzemlju

Janez Barborič

Sem Janez Barborič iz Gorenje vasi pri Šmarjeti, četrti izmed šestih otrok, rojen leta 1989 v Novem mestu. Odraščal sem v tradicionalni krščanski družini z očetom Jožetom, mamo Cvetko, bratoma Štefanom in Matevžem ter sestrami Jernejo, Jožico in Marjetko. Preživljali smo se z delom na

JAGODE NAŠE PASTORALE

kmetiji. Dogodek, ki je močno zaznamoval našo družino, je bila očetova smrt leta 1998 v prometni nesreči. Zame, devetletnega fantiča, je to pomenilo izgubo velike opore, trdnosti v življenju. Videl sem minljivost, videl sem očeta, ki se je trudil po svojih močeh za nas, a vendar je nepričakovano odšel. Ob tem krutem dejstvu sem se zavedno in nezavedno spraševal, kje je Bog, o katerem slišim v Cerkvi, in kakšen je? Danes jasno vidim, da je resnična Božja beseda, ki pravi: »On ranjuje in obvezuje, udarja in njegove roke ozdravljajo« (Job 5, 18). Bog nam je vzel telesnega očeta, vendar ob tem dal milost v Cerkvi spoznati resničnega Očeta, Boga, Jezusa Kristusa, mojega Odrešenika, ki je zame daroval svoje življenje. Dal mi je milost, da sem že tolikokrat prejel odpusčanje grehov; vsa ta leta od prvega obhajila do danes sem bil velikokrat pri zakramentu svete spovedi in prejel odpusčanje grehov, ki jih ni manjkalo. Vedno znova sem presenečen nad Božjim usmiljenjem in Njegovo ljubeznijo. Bog je dal moji družini milost, da smo vstopili na neokatehumensko pot; to je pokrstni katehumenat, ki mi razsvetljuje zgodovino odrešenja, ki jo Bog dela z menoj.

Po končani osnovni šoli sem nadaljeval izobraževanje na biotehniški gimnaziji v Novem mestu. Čas srednje šole je bil čas največje izgubljenosti v mojem osebnem življenju. Čeprav sem ob nedeljah hodil k maši, sem popolnoma pozabil na živga Boga, na katerega lahko računam. Znašel sem se v velikih duševnih stiskah, izgubil sem globok smisel življenja. Doma sem delal na kmetiji, v šoli sem se učil bolj ali manj uspešno, pa vendar je bilo to življenje daleč od Izvira življenja. Prizadeval

sem si za uspeh – v šoli, doma na kmetiji, a nič od tega me ni izpolnilo. V teh okoliščinah mi je Bog dal milost slišati in sprejeti veselo oznanilo, ki ga Cerkev prinaša vsakemu človeku na tem svetu: da je Jezus Kristus zame dal življenje, da me Bog ljubi takšnega, kakršen sem. To dejstvo je spremenilo moje življenje; zasijala je nova luč, dobil sem novo voljo do življenja.

Po končani srednji šoli sem se vpisal na Fakulteto za matematiko in fiziko v Ljubljani. Ta dva predmeta sem vzljubil že v osnovni šoli, dosegel sem tudi nekaj dobrih rezultatov na državnih tekmovanjih. Mislim, da bo to pot mojega življenja, da si bom ustvaril družino, a Bog je hotel drugače. Ob koncu prvega letnika, maja 2009, so me bratje in sestre iz neokatehumenske skupnosti iz ljubljanske stolnice povabili na romanje v Sveto deželo. Na Gori blagrov smo imeli srečanje za duhovne poklice in zaslišal sem Boga, ki mi je rekel: »Jaz imam načrt za tvoje življenje.« Strah me je bilo duhovniškega poklica, a

vseeno sem rekel, če me On kliče, bom šel v semenišče. Ob pomoči katehistov iz neokatehumenske poti sem spoznal, da me Bog kliče v duhovništvo. Ko sem sprejel odločitev, da po končanem prvem letniku pustim študij matematike, sem občutil poseben mir v srcu in gotovost, da sem v Božjih rokah.

Oktobra 2009 sem vstopil v škofijsko misijonsko semenišče v Pulju na Hrvaškem. Po petih letih študija sem odšel na enoletno misijonsko prakso v Makedonijo, potem pa še za dve leti v Zagreb. Sedaj končujem zadnji letnik študija teologije in se pripravljam na diakonsko posvečenje. Vsa ta leta v semenišču sem odkrival vedno bolj pravi obraz Boga,

ki je z menoj usmiljen, in vedno bolj vidim, da sem tukaj zato, ker me je On izbral, ne pa zaradi lastnih zaslug.

Kaj mi pomeni diakonska služba? Na to bom lažje odgovoril, ko jo bom opravljal. Za sedaj mi pomeni izziv, služenje, na katerega me Bog kliče, in upam, da bo v Božjo slavo.

Molite zame.

**Diakonsko posvečenje bo v stolnici
v Puli, 25. 11. 2017.**

DIAKONSKO POSVEČENJE V KARTUZIJU PLETERJE

V nedeljo, 20. avgusta, je bilo v samostanski cerkvi kartuzijanskega samostana Pleterje diakonsko posvečenje. Novomeški škof Andrej Glavan je podelil sveti red diakonata kartuzijanu br. Joachimmu (Romanu) Schmidtu. Brat Joachim se je rodil 11. decembra 1974 v Bydgoszczu na Poljskem. H kartuzijanom v Pleterjah je vstopil leta 2009. Prihodnje leto bo, če Bog da, prejel mašniško posvečenje. Po posvečenju se je gospod škof na kratko srečal s celotno skupnostjo v prijateljskem srečanju.

Novemu diakonu in vsej kartuzijanski skupnosti iskreno čestitamo!

JAGODE NAŠE PASTORALE

PRAZNOVANJE 100-LETNICE FATIMSKIH DOGODKOV IN SLOVENSKO-HRVAŠKO SREČANJE V STIČNI

V soboto, 14. oktobra 2017, smo v Stični na slovenski ravni sklenili obhajanje 100. obletnice milostnih dogodkov v Fatimi. Hkrati smo k praznovanju povabili še vernike s Hrvaške in ga oblikovali kot tradicionalno slovensko-hrvaško srečanje. Na obletnico smo se v Sloveniji pripravljali kar dve leti z romanji Marijinega kipa in kapelic, ob katerih se je po župnijah in družinah pomnožila molitev in posvetitev Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Leta 1917 se je Marija šestkrat prikazala trem pastirčkom Luciji, Frančišku in Jacinti in jim razodela skrivnosti za doseg miru v svetu. Papež Frančišek je Jacinto in Frančiška v letošnjem jubilejnem letu v Fatimi razglasil za svetnika.

V Stični so že v petek zvečer sprejeli kip Marije romarice iz Fatime, ki je za to priložnost prišel v Slovenijo. Ob njem je v baziliki žalostne Matere Božje potekala celonočna molitev, ki so jo oblikovale različne molitvene skupine.

V soboto zjutraj pa smo se v Stični začeli zbirati številni verniki. Samo iz Hrvaške je prišlo 40 avtobusov, ravno tako pa tudi iz Slovenije, tako da se nas je skupaj s posameznimi romarji zbralo okrog 7000. Prišlo je tudi veliko duhovnikov in kar 17 škofov. Posebej lepo je bilo videti lepo sožitje in prijateljstvo med romarji obeh narodnosti. Sodelovanje pri maši je bilo oblikovano izmenično, prav tako pa ni bilo čutiti razlike, ko smo v množici

ŠKOFIJA NOVO MESTO

stali drug ob drugem. Po maši je bila ob petju litanij še procesija z Marijinim kipom in nato še celo popoldne možnost za osebno molitev in bratsko druženje.

Škofje so v nagovoru poudarili zgodovinski pomen in aktualnost fatimskih dogodkov, ki poudarja moč molitve in osebnega spreobrnjenja za zmago nad zlom v svetu in dosego miru. Rožni venec je najmočnejše orožje, ki ga imamo za poseganje v človeško zgodovino.

Posebej za slovesnost v Stični sta iz Fatime pripotovala tudi predstavnika tamkajšnjega svetišča, duhovnik Francisco Pereira in sodelavka ga. Madalena Baptista de Jesus. Zelo sta bila vesela, da sta se lahko udeležila slovesnosti in presenečena nad obsežnostjo praznovanja. Poseben pomen sta videla tudi v dejstvu, da imajo fatimska sporočila svoj odmev v nekdanjih komunističnih državah. V svojih nastopih sta venomer poudarila, da pri sporočilu Fatime ne gre le za zunanje dogodke, temveč so pomembne predvsem notranje spremembe

v spreobrnjenju, pomnoženi molitvi, zadoščevanju za grehe, sprejemanju trpljenja. Tudi danes je na svetu veliko težav in tako fatimsko sporočilo miru še vedno ostaja aktualno.

Gosta smo po slovesnosti nekaj dni spremljali po Sloveniji in jima predstavili nekaj glavnih Marijinih svetišč – Brezje, Ptujsko goro in Zaplaz z grobom bl. Alojzija Grozdeta, ki je tudi mučenec fatimskega sporočila.

JAGODE NAŠE PASTORALE

ROMANJE FATIMSKÉ MARIJE PO DRUŽINAH

Marijo častim od malega. Tako sem bil vzgojen in vedno sem se najbolje počutil prav v Marijinih svetiščih. Najraje sam. Gneče ne maram.

Kljub temu močno zaostajam za nekaterimi častilci, ki so obiskali že vsa večja Marijina romarska svetišča po svetu. Celo večkrat. Nisem bil še niti v Lurdu niti v Fatimi niti v Čenstohovi.

Mogoče tudi zato težko razumem različne pobožnosti, ki so jih Marijini častilci prinesli domov.

Ko sem bil diakon, smo v Sloveniji doživeli prvi obisk kipa Marije romarice iz Fatime. Ob tem obisku sem se počutil zelo čudno. Videl sem nemalo malikovanja. Zato se nisem prav nič razveselil novice, da bo v pripravi na stoto obletnico Marijinih prikazovanj v Fatimi kip Marije romarice spet obiskal naše župnije. Ker sem župnik največje župnije v dekaniji, se obisku nisem mogel izogniti, pa čeprav bi to zelo rad storil. Ko je Marijin kip, ki ga številni imenujejo in naslavljajo z Marijinim imenom, kot bi pred njimi stala sama Mati Božja, končno zapustil našo domovino, sem si, priznam, oddahnil. V spominu mi je ostalo pričevanje neke žene, kako ji je njena sorodnica ob slovesu od Marijinega kipa v joku vsa obupana dejala: »A veš, da sva midve že toliko stari, da sva danes zadnjič doživeli Marijin obisk?!« Priznam, da tega joka in obupa ne razumem. Če bosta gospe ob prihodnjem obisku Marije romarice že pokojni, bosta pravo Marijo, ne njene blede podobe, gledali iz oči v oči. Čemu torej jok in obup?

Komaj smo se od Marijinega kipa poslovili, je prišla preko dekanov novica, da vsega še ni konec. Sedaj bo vsaka dekanija dobila svojo kapelico s kipom Fatimske Matere Božje. Zlahka razumem tiste duhovnike, celo dekane, ki so preprosto imeli vsega »poln kufer«. In tako je veliko kapelic ostalo v dekanovi pisarni, nemalokrat na dokaj nečistem mestu. V naši dekaniji smo si Marijino kapelico pošteno razdelili. Največji župniji je, razumljivo, spet pripadlo največ. A priznam, da mi je bila zamisel, da Marijin kip potuje od družine do družine in vabi k molitvi, veliko bolj všeč kot češčenje in slovesno prenašanje nekega kipa, skoraj kakor malika, samo iz cerkve v cerkev.

Tako je Marijina kapelica potovala tudi po družinah naše župnije. Le po nekaterih in bojim se, da je bila skoraj pri vseh, ki so si to želeli. Priznam, da sem bil nad odzviji teh, ki so ob Marijinem kipu molili, zelo presenečen, nemalokrat ganjen. Prav tako tudi oni.

Ne sodim med tiste, ki bi naivno mislili, da en dogodek spremeni vse. Dogaja se, ampak zelo redko. Pogosteje se v življenju dogaja, da mnogi dogodki, doživetja ... sestavljajo skupaj mozaik, ki končno nekoč zasije v vsej lepoti.

Obisk kipa Fatimske Matere Božje po družinah je, verjamem, v mozaik vere številnih naših družin in posameznikov dodal nekaj lepih, mogoče celo odločilnih kamenčkov. Bogu in Mariji hvala za to.

Damjan Štih, Kočevje

Skupine se predstavljajo

ŽUPNIJSKA KARITAS HINJE

Župnijska karitas Hinje je bila ustanovljena 6. aprila 2008. Na ustanovnem sestanku, kjer je bilo navzočih 14 prostovoljcev, so prebrali Statut Župnijske karitas Hinje in ga soglasno potrdili.

Tako so se seznanili s temeljnimi smernicami karitativnega poslanstva in se prednostno posvetili delu s starejšimi in osamljenimi. Tajnica Župnijske karitas Hinje je gospa Marija Pečjak, predsednik pa gospod župnik Ciril Murn, ki je od oktobra leta 2015 tudi predsednik Škofijske karitas Novo mesto.

Župnijska karitas poskuša sodelovati pri vseh rednih ter izrednih akcijah Slovenske Karitas in Škofijske karitas Novo mesto. Vsakič se vsaj nekaj članov udeleži duhovnih obnov, raznih predavanj, seminarjev Karitas in občnega zbora Škofijske karitas Novo mesto, v tednu Karitas pa še zlasti

romanja na Ponikvo ter koncerta Klic dobrote v Celju. Na nedeljo Karitas so v župniji vpeljali lep običaj, ko prostovoljci skupaj z župnikom Cirilom pogostijo vse, ki so pri nedeljski sveti maši. Prostovoljci se skupaj s starejšimi in prijatelji radi udeležijo tudi škofijskega romanja na Zaplaz. Radi sodelujejo tudi z osnovno šolo in občino. Skupaj z županom in predstavniki Občine Žužemberk obiščejo tiste, ki praznujejo 90. rojstni dan. Letos so izvedli štiri takšne obiske. S slavlenci obujajo spomine na prehojena leta, ki so bila mnogokrat tudi težka, a se jih z veseljem spominjajo.

Otrokom pomagajo pri nakupu šolskih potrebščin, izvedejo miklavževanje in delavnico adventnih venčkov, pomagajo pa tudi pri izvedbi oratorija, ki se ga udeleži okoli 30 otrok. V okviru materialne pomoči 320 oseb prejema hrano EZ. Ker Župnijska karitas nima skladiščnih prostorov, prostovoljci vso hrano takoj razvozijo na domove uporabnikov.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Posebno skrb pa Župnijska karitas Hinje namenja starejšim tako na domu kot v domovih starejših občanov v različnih krajih, od Dobrega Polja, Ribnice in Kočevja do Metlike, Trebnjega in Šmarjete, kjer pač so hinjski farani našli prostor za preživljanje jeseni svojega življenja. Vse svoje nekdane farane tako obiščejo pred božičem in veliko nočjo, včasih pa tudi med letom. »Nepopisno je srečanje z njimi, ko vidiš, s kakšnim veseljem te sprejmejo,« pove Marija Pečjak. »Razveselili smo jih tudi v letošnjem letu, jih obdarili in se z njimi pogovarjali. Ob slovesu smo jim zaželeli lepo praznovanje in veliko veselih trenutkov ter čimprejšnje srečanje. Starejše – bolne in osamljene, ki živijo doma –, obiščemo ob prazničnih dneh in večkrat med letom. Delo s starejšimi je naše posebno poslanstvo,« še razloži. »Pri obiskih na domu, v domovih starejših občanov, v bolnišnicah ali na družabnih srečanjih spoznaš, da so osamljeni. Po srečanju s temi ljudmi nam ostanejo nepozabni trenutki, ko opazimo na njihovih obrazih vsaj trenutek sreče in zadovoljstva. V bodoče bi bilo treba več druženja z njimi, da ne bi imeli občutka

osamljenosti in odrinjenosti,« doda prostovoljka Marija.

Vsako leto pripravijo tudi srečanje starejših, bolnih in invalidov. Letos so ga izvedli 23. julija; čeprav je bila huda vročina in dopusti, je bilo kar lepo število zbranih.

Kot kristjani namreč verujejo, da uredničenje ljubezni do ubogih in pomoči potrebnih vodi v izkušnjo Božje ljubezni in usmiljenja, ki hoče doseči vse ljudi. Zato postaja karitativna dejavnost v župniji poseben izraz pričevanja za Boga Jezusa Kristusa, ki je ljubezen. »Prostovoljci Župnijske karitas smo zelo hvaležni gospodu župniku Cirilu Murnu za vse spodbude in veliko pomoč pri našem delu,« povedo.

V Župnijski karitas Hinje so ponosni, da lahko uresničujejo svoj namen s spodbujanjem in udeleževanjem krščanske solidarnosti, ki temelji na evangelijski zapovedi ljubezni do bližnjega. Želijo si, da bi še naprej sodelovali pri vzgoji in spodbujanju vernikov v župniji, da bi imeli čut za stiske bližnjega ter bi po svojih močeh in možnostih pomagali lajšati stiske bližnjih.

Marija Pečjak in Gregor Vidic

NOČNO PEŠ ROMANJE MLADIH NA ZAPLAZ

Mladi novomeške škofije smo se v okviru *Zaplaškega leta* odpravili na nočno peš romanje na Zaplaz, posebej z mislijo na blaženega mučenca Alojzija Grozdeta, ki je mladim kot zavetnik še posebej blizu. Romali smo v noči s petka, 26., na soboto, 27. maja. Romanje smo začeli v stolnici s kratkim besednim bogoslužjem in blagoslovom romarjev. Iz Novega mesta nas je krenilo šestnajst, nekaj jih je prišlo v lastni režiji in iz drugih smeri.

Tako smo se konkretno odzvali tudi na povabilo papeža Frančiška, ki nas je ob srečanju mladih v Krakovu spodbudil, naj *»zamenjamo udobnost kavča za par pohodnih čevljev ter se podamo na nova, neoznačena pota«*. Po lepi gozdni poti smo pod jasnimi zvezdnatim nebom kmalu prispeli do Rogovile pri Mirni Peči, kjer smo se v samostanu karmeličank srečali s sestrami in z njimi na kratko molili. Po okrepčilu s sokom in piškoti smo pot nadaljevali proti Trebnjemu, kjer smo se zopet

okrepčali in si oddahnili v župnišču. Nato smo se preko Račjega sela in Čateža povzpeli do cilja na Zaplazu. Dobra volja, molitev, pesem in prijetno druženje so nam krajšali skoraj 30 km dolgo pot. Na Zaplaz smo priromali okoli osmih in smo kljub razumljivi utrujenosti ob devetih vodili molitveno uro pred Najsvetejšim. Potem smo bili pri škofovi maši, nato pa si zaslužili pravi počitek ter se s sorodniki in znanci odpeljali domov.

Romanje je bilo za nas izredno lepa izkušnja. Zvezdno nebo in ravno prav toplo vreme so nam vzbujali veselje v občudovanju stvarstva ponoči. Pot se je vila v glavnem po gozdnih poteh, tako da nam ni bilo treba hoditi po asfaltu. In premagati napor je bila posebna izkušnja za življenje. V prihodnje si želimo, da se nam pridruži še kakšen od naših vrstnikov, saj več ko nas bo, lepše nam bo skupaj.

Štefan Hosta,
voditelj Škofijskega odbora za mladino

JAGODE NAŠE PASTORALE

20 LET NOVOMEŠKIH SKAVTOV – SKUPNI TABOR IN PRAZNOVANJE

Novomeški skavti (Gorjanski medvedje) letos praznujemo 20-letnico delovanja. Voditelji prostovoljci na tedenskih srečanjih mlajše skavte vzgajamo po skavtski metodi, ki jo med drugim sestavljajo: učenje z delom (pri čemer se mlajši učijo od starejših in predvsem tako, da stvari poskusijo), dejavnosti na prostem (bivanje v naravi), samovzgoja (pri čemer si vsak zada svoje izzive in jih poskuša uresničiti), ter služenje v družbi, ker lahko le tako pustimo svet za spoznanje lepši, kot smo ga prejeli. Skavtska vzgoja obsega tudi vero, v luči katere se trudimo delovati.

Za vse to si novomeški skavti, ki imamo sedež v župniji Novo mesto - Šmihel, prizadevamo že 20 let in ta jubilej smo zaznamovali s skupnim taborom celega stega, na katerem se je zbralo več kot sto dejavnih skavtov. V tednu pred tem so bile vse veje na svojih taborih, nato pa smo se ob koncu tedna od 28. in 30. julija zbrali vsi na tabornem prostoru na Grabnu v Novem mestu. Tam nas je med drugim čakala pot preživetja, ki je bila predvsem blatna in adrenalinska. V soboto zjutraj smo odšli na pohod po Novem mestu. S fotoorientacijo smo preverili, kako poznamo svoje mesto. Sobotno popoldne je minilo v znamenju dneva odprtih vrat, ki je privabil veliko

ŠKOFIJA NOVO MESTO

obiskovalcev, tudi tistih, ki (še) niso skavti. Ogledali so si naš tabor z vsemi tabornimi stavbami v naravi – jaborom, šotori, kuhinjami, ognjiščem, vhodom v tabor ... Imeli smo tudi delavnice, kot so kurjenje z lokom, izdelovanje vrvi iz kopriv, akrobatsko delavnico, izdelovanje bakel, skavtske igre ter nekaj ustvarjalnih delavnic, s pomočjo katerih smo predstavili svoje dejavnosti. Zvečer je bila osrednja točka praznovanja – proslava, na kateri se je zbralo okoli 300 sedanjih in nekdanjih skavtov, staršev in prijateljev ter podpornikov. Nagovorila sta nas podžupan Mestne občine Novo mesto mag. Bojan

Kekec ter načelnik Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov Žiga Kovačič. Na koncu nam je blagoslov za nadaljnje delovanje podelil duhovnik Marko Japelj, prvi duhovni asistent v našem stegu. Sledila je večerja ter zabava s skavtskim bandom. Zadnji dan skupnega tabora smo sklenili s slovesno mašo, pri kateri smo medse sprejeli nove skavte.

Veseli smo, da Gorjanski medvedje že 20 let uspešno delujemo, ter upamo, da bomo s svojo zagnanostjo še naprej uspešno širili skavtskega duha v Novem mestu.

Saša Pušavec

»Zbrala nas je božja ljubezen, ljubezen do Marije, ljubezen do vašega blaženega Lojzeta Grozdeta in ljubezen do te romarske cerkve. Župljani te lepe katoliške skupnosti in vsi romarji prihajajo sem predvsem zato, da se srečajo z Marijo, da odprejo svoje srce božji Materi, ji zaupajo svoje veselje in žalosti in da ponovno najdejo pot k Bogu.«

iz pridige nuncija msgr. Juliusza Janusza ob stoletnici cerkvena Zaplazu

JAGODE NAŠE PASTORALE

PETDESET LET KATOLIŠKE KARIZMATIČNE PRENOVE

Letos zaznamujemo jubilejno leto karizmatične preнове v katoliški Cerkvi. Petdeset let je minilo, odkar so se v prvi skupini študentov na duhovnih vajah pokazali duhovni darovi. Slovenija pa se spominja prvega seminarja v Kamniku leta 1977, zato praznujemo štirideseto obletnico začetka čudovite zgodbe o delovanju Svetega Duha.

Od tistega skromnega začetka, ki je zanetil navdušenje nad živim Jezusom, se je plamen širil po vseh škofijah in danes je prav ta duhovni tok najštevilčnejše prenovitveno dogajanje v naših župnijah. Množica slavnih skupin, duhovni poklici, nove pastoralne dejavnosti v službi človeka, predvsem malega in preizkušene, so značilnosti, ki jih prepoznavamo. Še posebej pa bi rad poudaril, da rast vere v posameznikih daje sadove in opogumlja, saj je vse bolj prepoznavno, da je Gospod z nami, kakor je obljubil.

Letošnje srečanje je bilo v Mirni Peči. Celodnevni program je povezovalo slavljenje polne cerkve vernikov iz vse Slovenije. Gost srečanja je bil pater Smiljan Kožulj, znan po srečanjih v Zagrebu, kjer molijo za ozdravljanje notranjih ran in osvoboditev. Dopoldan smo poslušali pričevanja o Božjem dotiku in Njegovi ljubezni do nas. Anton Marinko po vseh teh letih trdi, da je bil le skromno orodje v Božjem načrtu za našo Cerkev.

Popoldanski program je bil namenjen molitvi nad posamezniki. Ob slavljenju vseh v cerkvi so številni doživeli Jezusov dotik. Program smo sklenili s slovesnim evharističnim slavljem. V homiliji je pater Smiljan govoril molitvi rožnega venca. Po uradnem delu smo pripravili enournno srečanje za mlade z mladimi pričevalci iz Zagreba.

Čeprav je težko v besede preleti vse, kar nam je Gospod pripravil, lahko mirno rečem, da smo v živo izkušali, kaj pomeni Cerkev v Sloveniji. Predvsem smo rasli v edinosti, ob tem pa prepoznavali, kaj Bog želi od nas v letih, ki so pred nami.

Ko iz te perspektive gledam na pretekli čas, je vse bolj očitno, da je prav karizmatična prenova delo Svetega Duha. Zlastno sposobnostjo in močjo ne bi nikoli mogli nagovoriti toliko katoličanov, da svojo vero zaživijo zares in se ob tem odločijo svojo izkušnjo prenašati na druge. V svetu je to gotovo najštevilčnejši duhovni tok, saj to duhovnost prakticira preko 150 milijonov katoličanov. Vsi pokoncilski papeži so nedvoumno podpirali delo laikov in duhovnikov pri evangelizaciji. Sedanji papež Frančišek je bil pred izvolitvijo duhovni vodja karizmatične prenove v Argentini. O letošnjem praznovanju binkoštnega praznika v Rimu nam je še posebej priporočil, naj s seminarji omogočamo vsem katoličanom osebno izkustvo Božje ljubezni.

Marjan Dvornik

»Danes obhajamo 100-letnico posvetitve te cerkve in ponosni smo, ko vidimo, da se je z materialno zgradbo namenjeno bogoslužju, pod Marijinim varstvom tukaj več stoletij gradila živa Cerkev ljudi zvestih evangeliju. Gre za zapuščino, ki jo moramo spoštovati, jo ohranяти živo in zahvaljujoč zakramentom in božjemu usmiljenju, vedno obnavljati.«

iz pridige nuncija msgr. Juliusza Janusza ob stoletnici cerkvena Zaplazu

JAGODE NAŠE PASTORALE

25 LET KARMELA V MIRNI PEČI

V ponedeljek, 21. avgusta, na večer pred praznikom Marije Kraljice, smo se s slovesno sveto mašo, ki jo je daroval novomeški škof Andrej Glavan, spomnili 25. obletnice prihoda sester karmeličank v Mirno Peč in s tem začetka dolenjskega karmela, posvečenega Kraljici angelov. Poleg škofa so somaševali hišni duhovnik sester karmeličank g. Frančišek Novak, mirnopedški župnik g. Janez Rihtaršič, domačin lazarist g. Anton Pust in duhovnik prelature Opus Dei g. Feliu Torra. Zbralo se je tudi veliko vernikov, ki so napolnili zunanji del sestrške kapele; prepeval je mešani pevski zbor mirnopedške župnije.

Z mašo in molitvami so se karmeličanke Bogu zahvalile za 25 let navzočnosti v Mirni Peči, za uspešno in blagoslovljeno gradnjo samostana, ki je bil blagoslovljen pred 20 leti, za vse prijatelje in dobrotnike od blizu in daleč, ki jim v vsem tem času pomagajo tako

duhovno z molitvijo kot tudi tehnično in z darovi.

Po maši so sestre in domačin g. Franci Kastelic predstavili zgodovino in karizmo karmeličanskega samostana. Samostan v Mirni Peči je nastal na pobudo s. Agneze Saje, ki je na različnih krajih svojega karmelskega potovanja nosila v srcu željo po ustanovitvi samostana na Dolenjskem. V povezanosti z mladostnimi prijatelji iz domače Mirne Peči, predvsem s sošolko Angelo Makše, je 30 let v njej tlela ta želja. Ga. Angela je po smrti zapustila svojo domačijo karmeličankam pod pogojem, da na tem kraju ustanovijo novo skupnost. Tako sta leta 1992 prispeli v Mirno Peč prvi dve sestri in začeli priprave na zidavo samostana in skupnosti. V nekaj letih so prispele nove sestre, pridružile pa so se še nekatere iz drugih karmeličanskih samostanov (predvsem s podporo karmela iz Anglije Sheffield).

Tako je bil leta 1997 lahko posvečen današnji samostan in tudi uradno ustanovljena samostojna skupnost.

Glavno poslanstvo sester karmeličank je posvečevati svoje življenje v molitvi, tišini, skritosti in darovanju trpljenja. Živijo odmaknjeno v klavzuri (samostana) in imajo v dnevnem redu več ur posvečenih skupni in osebni premišljevalni molitvi. Poleg tega opravljajo redna hišna opravila in nekatera dela za cerkvene skupnosti (peka hostij, oblikovanje sveč). Danes je v karmelu v Mirni Peči osem sester, tri pa so že pokojne.

Sredi Dolenjske sta se tako v zadnjem času zgodila dva pomembna dogodka v dveh kontemplativnih redovih. V nedeljo, 20. avgusta 2017, je namreč v Kartuziji

Pleterje prejel diakonsko posvečenje menih Poljak, br. Joachim Schmidt.

Navzočnost dveh kontemplativnih redov na tako majhnem področju novomeške škofije je posebnost in pravo duhovno bogastvo. Obema redovoma čestitamo in želimo obilo Božjega blagoslova.

MOLITVENI DAN IN BDENJE ZA DUHOVNE POKLICE 2017 TER MINISTRANTSKO SREČANJE

Delo za zakrament služenja Bogu in občestvu je po eni strani neodvisno od nas, saj vedno kliče Gospod, po drugi strani pa nujno, saj Jezus pravi, naj prosimo Gospoda žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev (prim. Mt 9,38). V tem duhu je bilo v novomeški škofiji kot že vrsto let molitveno bdenje, tokrat v noči s 1. na 2. september. V molitvi je bila povezana vsa škofija, vse župnije in redovne skupnosti.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Vemo, da Gospod zaupa nekaterim svojim otrokom pastirsko službo, da bi vodili, poučevali in posvečevali njegovo ljudstvo. Te naloge si ne more nihče lastiti, Gospod je tisti, ki pošilja in po posvečenju ponudi svojo božjo moč. Zato je potrebno zares veliko moliti, da bi bili tisti, ki jih kliče, sposobni odgovoriti. S tem namenom smo se zopet zbrali na Zaplazu, kjer smo pod naslovom »Prisluhni in pogumno odgovori!« skupaj molili in obhajali sveto mašo za nove duhovne poklice. Posebnost letošnjega srečanja je bila navzočnost skoraj petdesetih ministrantov, ki so prišli na Zaplazo iz dvajsetih župnij. Zanje je bila posebej pripravljena kateheza o duhovništvu in delavnica z naslovom: »Moj pogled na duhovnika«, kjer so mladi ministranti in ministrantke odkrivali podobo duhovnika, kakršnega si predstavljajo in kakršen naj bi bil. Skupaj smo ugotovili, da je edino Kristus resnični duhovnik, drugi so njegovi služabniki, in da se duhovniško posvečenje podeli ne kot zdravilo za posameznega človeka, ampak za vso Cerkev, kakor je to napisal že sv. Tomaž Akvinski.

Ministranti so se po maši predstavili škofu Andreju Glavanu; povedali so, kdo je zanje duhovnik, koliko ministrantov je v župniji in kaj delajo kot ministranti poleg ministriranja pri svetih mašah. Ob koncu srečanja je škof lepo poudaril pomen ministrantske službe, ki je poleg duhovniške najbližje oltarju, ter jih opogumil, naj vsi, ki čutijo Gospodov klic, nanj z zaupanjem odgovorijo. Ministranti so dobili obesek s podobo zaplaške Marije in z nasmehom odšli domov.

Molitev in delo za duhovne poklice je res plemenita in zahtevna naloga, zato gre zahvala vsem molivcem in molivkam za duhovne poklice, predvsem pa preizkušenim bratom in sestram, ki svoje trpljenje nesebično darujejo za nove duhovne poklice. Pomagajmo Gospodu širiti njegov glas: »Hodi za menoj« in podprimo z molitvijo in svojim življenjem mlade, ki stopajo na pot za Gospodom.

Boštjan Gorišek, voditelj škofijske komisije za duhovne poklice in škofijski referent za ministrante

ŠKOFIJA NOVO MESTO

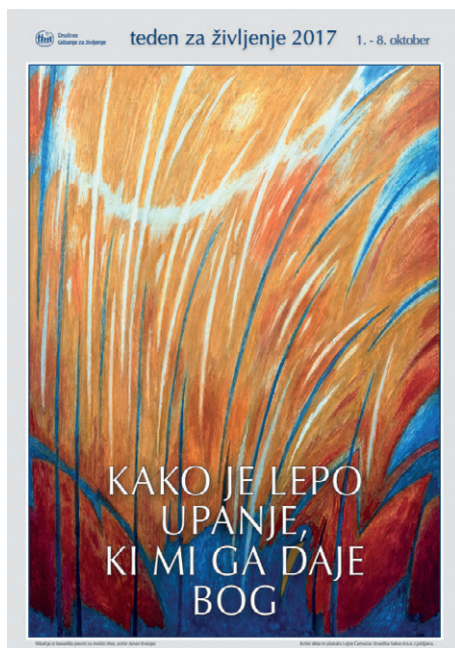
TEDEN ZA ŽIVLJENJE

Srečanje v Vavti vasi

V letošnjem tednu za življenje je bilo v Vavti vasi 6. oktobra srečanje z naslovom *Ekologija človeka in načrtovanje družine*. Izraz »ekologija človeka« je uporabil papež Benedikt XVI., ko je v nagovoru v nemškem parlamentu 22. septembra 2011 pohvalil ekološko gibanje, ki nas v zadnjih desetletjih opozarja, da v našem ravnanju z naravo ni vse prav.

Narava namreč ni samo material za naše početje, ampak ima svoje dostojanstvo in moramo slediti njenim načelom. Prisluhniti moramo govorici naše Zemlje in ji ustrezno odgovoriti. Poleg ekologije Zemlje obstaja tudi **ekologija človeka**. Tudi človek ima naravo, ki jo mora spoštovati in z njo ne sme svojevoljno ravnati. Človek ne naredi samega sebe, ni sam svoj stvarnik. Človek je sicer duh in volja, njegova volja pa je pravilna šele tedaj, ko spoštuje naravo in sprejme samega sebe takega, kot je in kot se ni ustvaril sam.

Na srečanju, ki se ga je udeležila tudi mladinska skupina iz Toplic, sta domači župnik Tomaž Maras in s. Mirjam Cvelbar SL, ginekologinja in predsednica društva *Gibanje za*

življenje, spregovorila o tem, kako **spoštovati našo človeško naravo tudi pri načrtovanju družine** in kako vse od začetka varovati vsako človeško življenje, ki je neskončno dragoceno.

Marija Pavlin

»Tukaj pred Marijo na Zaplazu si moramo izprašati vest po tem, koliko truda vložimo v ohranjanje vere in v posredovanje vere prihodnjim generacijam.«

iz pridige nuncija msgr. Juliusza Janusza ob stoletnici cerkvena Zaplazu

JAGODE NAŠE PASTORALE

SPOZNAJ SAMEGA SEBE

Poletna duhovna obnova novomeških bogoslovcev 2017

V počitniškem avgustu smo se novomeški bogoslovci z vseh koncev zbrali v Trebnjem, da bi skupaj kakor apostoli ob Mariji molili, poglobili svojo željo po služenju Bogu in Božjemu ljudstvu ter se v bratskem druženju pripravili na praznik Marijinega vnebovzetja.

V razmišljanjih, ki jih je za nas pripravil domači župnik Jože Pibernik, smo premišljevali o duhovnikovih dimenzijah: človeški, duhovni, intelektualni in skupnostni. Duhovnik najprej kot človek, vernik v razmerju do Boga, kot človek sam na sebi, celovit, a hkrati del skupnosti, duhovniškega bratstva, župnije; ter duhovnik, vedno išoč resnico, tako tisto presežno, ki je naš Gospod sam, kot tudi resnico tega sveta; duhovnik, ki si nikoli ne dopusti, da bi zanemaril študij. Bogoslovec Blaž je zapisal, da je »duhovna obnova lepa priložnost za sproščen, pristen

stik in povezovanje« med bogoslovci, ki bomo končno, če bo Božja volja taka, v nekaj letih pridruženi škofijskemu prezbiteriju, v katerem bomo najprej poklicani, da živimo kot bratje v občestvu s škofom. Tako smo bili nadvse veseli tudi obiska našega gospoda škofa msgr. Andreja Glavana in kaplanov, ob katerih smo bodoče zakramentalno bratstvo toliko močneje začutili. Ob koncu pa se je, kakor je dejal bogoslovec Janez, »naš pogled dvignil v nebo, kamor se stekajo naše molitve, prošnje in zahvale«, k prebleženi Devici Mariji, katere vnebovzetje smo počastili že na večer pred praznikom v našem škofijskem romarskem svetišču na Zaplazu.

Na koncu vse lepo vabim, da se nas spominjate v svojih molitvah: molite za našo svetost in stanovitnost ter nove duhovne poklice!

Jakob Piletič, bogoslovec 3. letnika

ŠKOFIJA NOVO MESTO

REKOLEKCIJA DUHOVNIKOV 2017 – TOKRAT V BELI KRAJINI

Duhovniki smo se tudi letos ob začetku pastoralnega leta zbrali na tradicionalni rekolekciji; tokrat je bilo to 30. avgusta pri Treh farah v župniji Metlika. Rekolekcijo smo pričeli z duhovno obnovo in nadaljevali s skupnim kosilom ter druženjem.

Letos je prišla velika večina duhovnikov (več kot 60), kar je bilo lepo doživetje, saj se v takem številu srečamo le redko (krizmena maša). Zbrali smo se v »zgornji« cerkvi pri Treh farah, kjer nas je po besednem bogoslužju gospod škof nagovoril in spodbudil z meditacijo, v kateri nam je posredoval glavne misli papeža Frančiška duhovnikom in bogoslovcem ob obisku v Egiptu. V središče je bilo postavljenih sedem skušnjav, v katere se lahko ujame oz. jim je izpostavljen

JAGODE NAŠE PASTORALE

duhovnik pri svojem delu. Sledilo je češčenje Najsvetejšega z litanijami Srca Jezusovega.

Po molitvenem delu je domači župnik g. Primož Bertalanič predstavil vse tri cerkve in čudovite poslikave. Potem so nam domačini pripravili topel napitek in prigrizek na dvorišču pred cerkvami, od koder smo se počasi odpravili v Drašiče.

Tu smo rekolekcijo nadaljevali v prijateljskem in sproščenem ozračju na kmečkem turizmu Simonič. Po pravem belokranjskem kosilu je bila možnost za ogled lepo obnovljene podružnične cerkve v Drašičih in ene

redkih ohranjenih vaških vinskih kleti, ki še vedno deluje kot nekakšna vinska banka kraja in je danes tudi turistično predstavljena kot krajevna nesnovna kulturna dediščina.

Skupna molitev, sproščeni pogovori in belokranjsko sonce ... to se nam je vtisnilo v spomin, ko smo odhajali z letošnje rekolekcije. V srcu pa naj odmeva beseda iz škofove meditacije oz. papeževe pridige, ko je duhovnikom ob koncu zaželel: »Pogumno naprej s Svetim Duhom!«

»Dragi romarji, blaženega Alojzija Grozdeta ne bi bilo, če ne bi imel družine, kjer se je od majhnega učil delati, se žrtvovati, moliti in ljubiti. Njegove poezije in verske pesmi kažejo na to, kako je ljubil Boga, Marijo in kako mu je ta vera pomagala ljubiti domovino.«

iz pridige nuncija msgr. Juliusza Janusza ob stoletnici cerkvena Zaplazu

K MARIJI IN BL. ALOJZIJU GROZDETU NA ZAPLAZ

Romanje bolnikov, invalidov in starejših 2017

Škofijska komisija za karitativne dejavnosti je v sodelovanju s Škofijsko karitas Novo mesto pripravila že 9. romanje bolnikov, invalidov in starejših na Zaplaz. V lepem sončnem dopoldnevu, je v soboto, 26. avgusta, v Marijino svetišče poromalo skoraj petsto bolnikov, invalidov in starejših. Večina je ob pomoči spremljevalcev prišla z osebnimi vozili, pripeljali pa so se tudi s štirimi avtobusi.

Pol ure pred mašo je bila molitev rožnega venca. Ob 10.30 je bila sveta maša, ki jo je ob dvajsetih somašnikih daroval škof Andrej Glavan. Na začetku je navzoče nagovoril predsednik Škofijske karitas Novo mesto g. Ciril Murn. Še posebej je pozdravil člane Krščanskega bratstva bolnikov in invalidov, Društva invalidov Dolenjske ter

druge bolnike in ostarele. Škof Glavan je v homiliji poudaril, da letošnje romanje mineva v znamenju dveh velikih dogodkov: stoletnice zaplaške cerkve in stote obletnice Marijinih prikazovanj v Fatimi. Zbrane je spodbujal k

potrpežljivosti in zaupanju v tegobah bolezni in starosti. Hkrati pa se je v svojem imenu in v imenu bolnikov zahvalil vsem tistim, predvsem svojcem, prijateljem in zaposlenim v različnih negovalnih ustanovah, ki dan za dnem kot »usmiljeni Samarijani« z občutljivostjo in pozornostjo skrbijo za svoje onemogle bližnje.

Med mašo je veliko bolnikov prejelo zakrament bolniškega maziljenja. Po maši so se zadržali ob svetišču v pogovoru in druženju.

Gregor Vidic

JAGODE NAŠE PASTORALE

100-LETNICA ŽUPNIJSKE CERKVE V MIRNI PEČI

Župnijska cerkev v Mirni Peči je 15. aprila 2017 praznovala stoletnico. V vihri prve svetovne vojne so mirnopoški predniki zbrali dovolj volje, moči in sredstev, da so zgradili ta hram Gospodovega miru v Mirni Peči. Z ureditvijo trga ob cerkvi smo se pokazali vredne svojih dedov, ki so v veliko težjih razmerah sezidali in vzdrževali cerkev.

Binškočna nedelja, 4. junija, ki je bila hkrati praznovanje župnijskega žegnjenja, kot nedelja po godu župnijskih zavetnikov svetih Kancijana, Kancija, Kancianile in Protas, je bila pravi dan za zunanjo slovesnost stote obletnice posvetitve župnijske cerkve. Ob pesmi zvonov so g. škofa Andreja Glavana konjeniki pripeljali do župnijske cerkve. Tu je že od devete ure kot priprava na bogoslužje tekla molitev pred Najsvetejšim. Pred mašo so žene, ki so se čez leto zbirale ob ročnih delih, na oltarje pogrnile prte, ki so jih izvezle za to priložnost. Resnični okras oltarjev to nedeljo je bilo vse, kar je župnijska skupnost v letu priprave na ta dan storila in namensko molila. Tudi med mašo, ki jo je vodil škof, so farani lepo sodelovali s prinašanjem simboličnih darov, branjem beril, ministriranjem in igranjem ter slovesnim petjem vseh župnijskih zborov.

Po maši smo se zbrali ob Marijinem kipu pred cerkvijo in skupaj z njim blagoslovili tudi novo urejeni trg.

Sledilo je veselo druženje ob jedachi in pijači ter pestrem programu, ki so ga pripravila

krajevna društva: harmonikarji, gasilci, čarodej, kočijaži, lovci in podeželska mladina s kmečkimi igrami.

Vsi, ki smo bili v nedeljo vključeni v praznovanje, smo pisali zgodovino. Pomemben dan, prav kakor tisti pred sto leti, ko je bila župnijska cerkev posvečena. Veličasten mlaj nas bo še nekaj časa spominjal na dogajanje in utrjeval zavest, da pripadamo eni družini in da imamo skupen dom – župnijsko cerkev.

Župnija Mirna Peč

ŠKOFIJA NOVO MESTO

V ŠENTRUPERTU OBNOVILI DRAGOCENO KAPELO

V Šentrupertu na pokopališču je novomeški škof na praznik Marijinega rojstva, mali šmaren, blagoslovil popolnoma in celovito obnovljeno kapelo sv. Križa.

Čeprav je stara šele dobrih 150 let, je dragocen vzorec novogotske arhitekture. Lepo izpeljano obnovo, ki je potekala pod nadzorom, je v celoti financiral domačin Marijan Bartolj in takó stavbo rešil pred nadaljnjim propadanjem, ki ga kljub nekaterim posegom v preteklosti župnija ni mogla ustaviti. Pomen dogodka najbolje opišeta umetnostni opis in župnikov uvod, ki smo ga poslušali ob začetku slavlja in ju v celoti navajamo. Dobrotniku so se župljani na koncu slovesnosti zahvalili in mu poklonili umetniško sliko cerkve sv. Križa.

Cerkev sv. Križa na pokopališču

Cerkev sv. Križa je bila leta 1859 zgrajena kot grobnica grofov Barbo. Gradnjo so za grobnico svoje družine stavbarski delavnici Italijana Poseolija naročili grofje Barbo. 13. novembra leta 1859 jo je blagoslovil župnik Vincencij Vovk, čigar grob je pred cerkvijo, spominska plošča pa nad vhodom na zvoniku.

Marko Marin je v knjigi Topografija sakralnih prostorov v šentrupeški župniji zapisal, da je ta cerkev utelešen ideal novogotskih stavbnih ambicij. Te so se pojavile in razširile po Evropi sredi 19. stoletja. Piše, da je bila le

cerkvi sv. Križa dana možnost, da v celoti uresniči novogotski arhitekturni ideal.

Cerkev s svojimi številnimi dekoracijami pripoveduje, kako so romantiki videli onstranstvo in kako mistično in hrepeneče so gledali na preteklost. Za izredno dekorativnost cerkve ima gotovo največje zasluge Poseolijeva delavnica; krasijo jo namreč venčni zidci, frizi, rozete, profilacije, timpanoni, okensko krogovičevje itd.

Cerkev je podkletena z obokano grobnico grofov Barbo, nad njo pa je liturgični prostor. Vsa notranjščina je obokana z rebrastim

JAGODE NAŠE PASTORALE

obokom. Svetišče krasijo rozete, grozd, pšenični klas, angelske glavice, v ladji pa so angel s trobento, mrtvaška glava in rozeta s tremi angelskimi glavicami, na zahodni strani ima ladja tudi kor z novogotskim krogovičem.

Cerkev ima le glavni oltar, ki je posvečen sv. Križu. Križ je postavljen na sliko, pod njim pa sta podobi Marije in Janeza Evangelista. V ladji sta še liki Vice s škapulirsko Materjo Božjo in Kristusom, ki prihaja k poslednji sodbi. Vse tri je leta 1872 naslikal Martin Šubic iz Škofje Loke.

Marin je kapelo označil za enega najlepših primerkov novogotske arhitekture nasploh. Prav je, da se tudi mi zavedamo, kakšen biser imamo na šentruperškem pokopališču.

Uvodni pozdrav in zahvala župnika Jaka Trčka

Najprej iskren pozdrav škofu ordinariju, vsem duhovnikom, redovnicam, donatorju Marjanu Bartolju z družino in vam, dragi verniki. Skupaj z vami se veselim novega uspeha naše župnije.

Pred 158 leti je cerkev blagoslovil župnik Vincencij Vovk. Takrat še ni bila dokončana, a počasi je dobila obliko, kakršno jo ima danes. Čas in vojna pa sta terjala svoj davek in cerkev je bila potrebna temeljite obnove.

Pred več kot dvanajstini leti je takratni župnik Mirko Simončič s pomočjo Občine Trebnje delno prenovil ostrešje, na novo prekril streho in v bakreno pločevino oblekel vrh zvonika. Gospod Jože Brečko pa je skupaj s farani z betonskim vencem rešil razpadajoče stene, z injiciranjem zaprl razpoke, prenovil fasado na ladijskem delu cerkve in zamenjal

okna. Notranjščina in zvonik pa sta bila še vedno potrebna resne obnove.

Božja previdnost nas vedno preseneča. Spraševali se bomo, kako to, zakaj, kaj ima od tega itd., toda Bog se je dotaknil našega farana Marijana in odločitev je padla. Sedaj stoji pred nami čudoviti biser, na katerega smo lahko ponosni.

V teh nekaj mesecih smo:

- v cerkev pripeljali elektriko, jo razpeljali ter dodali razsvetljavo,
- kamnoseško obnovili zvonik in detajle,
- strokovno obnovili fasado zvonika,
- restavrirali vrata in okna na zvoniku,
- v preddverju dodali kovana vrata,
- obnovili rozete in stropno okrasje, ki je v večini že manjkalo,
- popravili in dopolnili poslikavo, ki je zaradi vlage odpadla,
- zamenjali razpadajoči tlak z novim, kakovostnejšim,
- obnovili razpadajoči oltar,
- zaščitili okna pred zunanji vplivi in zasteklili krogoviče,
- prebarvali stene in vrnili prvotno barvo, kot je bila ob prvem pleskanju,
- očistili in zaščitili križ in Križanega nad oltarjem.

Hvala vsem mojstrom in umetnikom, ki ste opravili vse to delo, Vas, gospod škof, pa prosimo, da nam sedaj blagoslovite to obnovo, da bomo cerkev spet uporabljali v namen, zaradi katerega je bila zgrajena.

250 LET ŽUPNIJE STOPIČE

V nedeljo, 3. septembra 2017, smo v župniji Stopiče obhajali častitljivih 250 let njenega obstoja.

Jubilejno sv. mašo je vodil novomeški škof g. Andrej Glavan, prepevali so stopiški upokojenski pevski zbor in pevci mešanega pevskega zbora Tonakord, ki ga vodi g. Tone Fink. Po maši je sledila pogostitev z domačimi dobrotami naših farank in faranov, ki so tudi praznično okrasili cerkev in okolico.

Na slovesni praznik smo se pripravljali z obhajanjem zahvalnih maš po podružničnih cerkvah, ko smo prebirali o dogajanju na določeni podružnici skozi zgodovino, ob koncu

maše pa se z zahvalno pesmijo zahvalili Bogu za vse prejeto.

V sklopu 250-letnice župnije se pripravljata tudi zbornik o stopiški župniji ter koncert Marijinih pesmi.

BLAGOSLOV OBNOVITVENIH DEL NA ŽEŽLJU

Slovesno je bilo v nedeljo popoldne, 24. septembra, na Žežlju pri Vinici. Kljub obilnemu dežju se je tam zbrala množica Belokranjcev, da bi prisostvovali blagoslovu njihovega obnovljenega bisera, Marijine romarske poti na Žežlju. Slovesnost je ob somaševanju vseh dekanijskih duhovnikov vodil novomeški škof.

Obširna obnova se je začela že pod prejšnjim župnikom Jožetom Račkim in se končala pod vodstvom sedanjega župnika in novega dekana Antona Gnidovca. Obsegala je celovito obnovo zvonika, ostrešja, zunanje

fasade, lope pred cerkvijo, poleg tega pa je bil očiščen bogat baročni glavni oltar in tudi od znotraj prepleškana cerkev. Po zaslugi številnih skritih dobrotnikov, ob pomoči občine in škofije ter pod vodstvom Zavoda za varstvo kulturne dediščine je cerkev obnovljena na novo zasijala.

Po maši so kljub slabemu vremenu domačini pripravili pravo belokranjsko praznovanje s predstavo folklorne skupine in tamburašev ter z nepogrešljivo obilno pogostitvijo »pečenek« in drugih dobrot za vse udeležence.

JAGODE NAŠE PASTORALE

UDELEŽIMO SE DUHOVNIŠKIH DNEVOV V STRUNJANU

Papež Francišek: Pustiti se oblikovati Lončarju

Bliža se mesec november in na programu so zopet »duhovniški dnevi OBLIKOVANJA in izobraževanja v Strunjanu« (DD). Posebno starejši se težje odločamo za take »podvige«, da za nekaj dni zapustimo župnijo. Pa tudi obveznosti na župniji zahtevajo svoje. Hkrati ugotovljamo, da so naše cerkve vedno bolj prazne. Kako upočasniti ta trend ali ga celo ustaviti? Kdo ima odgovor za to? Gospod, ki nas je poklical za delavce v svoj vinograd, ima vse odgovore. Tudi za vedno bolj prazne cerkve. Odgovore nam pošilja po znamenjih časa, po predstojnikih, ki jih je izbral, da vodijo njegovo – našo Cerkev v dokaj negotovih časih, saj nam je zagotovil: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta ...«. Obenem pa nam govori: »Zaupajte, jaz sem svet premagal.« Marsikateri odgovor bomo dobili tudi v Strunjanu ob letošnjih DD, ki bodo odgovarjali na izzive časa – našega oznanjevanja in poslanstva. To so dnevi permanentnega **OBLIKOVANJA in IZOBRAŽEVANJA**, o katerem naj nam spregovori sam sv. oče Francišek v spodnjih vrsticah.

Papež Francišek se je 7. oktobra srečal z udeleženci mednarodnega simpozija o dokumentu »Dar duhovniške poklicanosti«, ki ga je lani izdala Kongregacija za kler, kjer govori o duhovniški formaciji

– oblikovanju. V nagovoru »**Pustite se oblikovati Lončarju**« je med drugim poudaril: »*Če se duhovnik ne pusti vsak dan OBLIKOVATI Gospodu, bo postal ugasli duhovnik ... brez navdušenosti za evangelij in brez gorečnosti za Božje ljudstvo ... Cerkev potrebuje duhovnike, ki znajo oznanjati evangelij z navdušenjem in modrostjo, prižgati upanje tam, kjer je pepel prekril žerjavico življenja, prebuditi vero v puščavah zgodovine ... V njem morajo odmevati vprašanja: »Kakšen duhovnik želim biti? 'Salonski duhovnik', miren in preskrbljen, ali pa učenec misijonar, v katerem srce gori za Učitelja in Božje ljudstvo? Nekdo, ki je udobno zleknjen v svojem udobju, ali pa učenec na poti? Mlačnež, ki ima raje brezskrbno življenje, ali pa prerok, ki v človekovem srcu prebija željo po Bogu? !...!*

Pri srcu naj vam bo duhovniška formacija,« je izpostavil papež, kajti »*Cerkev potrebuje duhovnike, ki znajo oznanjati evangelij z navdušenjem in modrostjo, prižgati upanje tam, kjer je pepel prekril žerjavico življenja, prebuditi vero v puščavah življenja.*«

Torej, bratje duhovniki, na svidenje v Strunjanu!

Božidar Metelko

DUHOVNIŠKI DNEVI OBLIKOVANJA V STRUNJANU

Duhovniki novomeške škofije se bomo tudi letos zbrali na **DUHOVNIŠKIH DNEVIH (DD)** – seminarju za duhovnike v Strunjanu od 12. do 15. novembra 2017 opoldne.

Kakor ste že bili večkrat seznanjeni, so DD namenjeni permanentnemu oblikovanju vseh duhovnikov naše škofije. Ali kakor je zapisano v odloku: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofij-skem prezbiteriju. ***Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna***«, ***ostalim duhovnikom pa se zelo priporoča*** (prim. SSŠ, 8/07, str. 157).

Naslov DD za letošnje leto je: **DIALOG – PROSTOR SREČANJA, KJER NI IZKLJUČENIH**. Dialog, pogovor, razumevanje, nov pristop – to so besede, načini kumuniciranja z ljudmi v današnjem času.

Zato bo eno izmed predavanj **Dialog z milenijsci** – »Prav 'milenijska generacija' (tako se imenuje generacija med 20. in 35. letom starosti – rojena po letu 1980) svoje otroke krščuje manj, če pa jih že krsti, jih ne vzgaja za obiskovanje maše, verouka ... tako dobi sekularizacija precejšen pospešek« (Cerkev danes, 2/17, str. 3, p. B. Cestnik). Predavanje **Prenos vere iz generacije v generacijo** bo imela katehistinja Jana Podjavoršek. Dala nam bo nekaj namigov in sugestij, kako svetovati staršem pri posredovanju vere v družini.

Poleg tega bo zelo aktualno predavanje **Duhovnik v dialogu z verniki** – o duhovniku med logiko vključevanja in izključevanja. Samo preko poslušanja, pogovora, dialoga, prijaznosti je danes mogoče priti do src ljudi. Časi vzvišenega, ukazovalnega, vase zaverovanega »gospoda«, ko so farani blagohotno pokomentirali župnikove besede »gospod so tako rekli!« so že zdavnaj za nami.

Radost in pasti nove tehnologije je naslovil svoje predavanje g. Miha Kramli. Nove tehnologije prinašajo veliko dobrega, a hkrati je v njih marsikatera past, ki lahko človeka prej ali slej »zasušnji«, naredi odvisnega. Zato je danes vedno več odvisnosti. Tudi med nami duhovniki. Malo opazujmo. Ko se zberemo na raznih srečanjih, med odmorom skoraj vsak drugi duhovnik »drži na ušesu mobilitel«. Ko nekdo komaj zapiše neko misel ali vprašanje na »klepetu«, v naslednjih trenutkih zasledimo že nekaj deset odgovorov in nasvetov. Ali zasvojenost s »svojim časom«, da se težko odločim ali obvežem za kakšno nalogo v dekaniji ali na škofijski ali medškofijski ravni. Da niti ne omenjam generacij, ki so komaj dobro shodile.

Starši, roparji izkušenj svojih otrok, je zapisal v naslovu svojega predavanja Aleš Čerin – mag. farmacije, oče štirih otrok, skavt, predavatelj in blogger. Zanimiva je njegova izjava: »Ladja je najbolj varna v pristanišču in naši otroci so najbolj obvarovani, če so stalno

JAGODE NAŠE PASTORALE

pri nas doma. A ladja je narejena za plovbo po razburkanem morju ...»

»**Dialog z mladimi**« – Kje so naši mladi kristjani? Jih ni! Se kdaj vprašamo, zakaj? Kaj lahko naredimo, da jih bo vsaj nekaj v cerkvi. Ko smo se pred kratkim pogovarjali o tem, da ni duhovnih poklicev, je eden izmed laikov pripomnil: »Se čudite! Poglejte, preštejte v cerkvi, koliko je mladih. Če jih ni v cerkvi, jih tudi v lemenatu ne bo!«

Upravičeno lahko zapišem, da so teme letošnjih predavanj izredno aktualne – pereče in so v sozvočju sedanje usmeritve Cerkve in pričakovanja vernikov. Pri DD ne gre zgolj za izobraževanje, ampak predvsem za **oblikovanje naše duhovniške osebnosti** (kar zelo poudarja papež Frančišek!), pa tudi za prelom z dosedanja miselnostjo in prakso v naši vsakdanji pastoralni. Ta korak pa je danes nujen.

DD so namenjene vsem generacijam duhovnikov – tudi starejšim. Zato vam kljub pastoralnemu delu in katehezi na župnijah udeležbo na teh dnevih zelo priporočamo. Če ima kdo težave s plačilom, naj sporoči, pa bomo z dobro voljo zadevo rešili. Prosimo, da se čim prej prijavite, vsaj do konca meseca oktobra, da vemo, koliko sob moramo rezervirati.

***Božidar Metelko, voditelj Komisije za
permanentno oblikovanje***

ZDRAVSTVENI PREGLEDI ZA DUHOVNIKE

Tudi letos bodo sistematski zdravstveni pregledi. Na vrsti je najstarejša skupina duhovnikov – starih nad 60 let, ki je najbolj rizična in najštevilčnejša. Preglede bomo opravili pri zasebni zdravstveni ustanovi v Ljubljani MD MEDICINA d. o. o., Bohoričeva 5, ob sobotah od 8.15 do približno 12. ure. Prva skupina je že bila 21. oktobra, naslednji dve bosta 18. in 25. novembra, o tem boste še obveščeni. Da bi olajšali prevoz starejšim, boste vabljeni na pregled po možnosti po dekanijah oziroma področjih, da se boste lahko peljali skupaj.

O podrobnostih boste pravočasno obveščeni s Pastoralne službe, da se boste lahko odločili za datum, ki vam bo najbolj ustrejal. Obenem boste prejeli po e-pošti vsa potrebna navodila.

Ko boste opravili pregled, poravnajte račun. S kopijo računa se pozneje oglasite na ekonomatu ordinariata pri gdč. Tini. Vsem duhovnikom, ki plačujete v Solidarnostni sklad, bo ta pokril polovico, četrtino (25 %) pokrije župnija, drugo četrtino pa sami. Če kdo tudi četrtino težko plača sam, naj se oglasi pri ordinariju ali generalnem vikarju in bomo tudi to uredili. Podobno velja za tiste, ki niste na župniji ali nimate primerenih dohodkov.

***Božidar Metelko,
generalni vikar***

KATEHETSKO-PASTORALNA ŠOLA (KPŠ)

Z oktobrom smo začeli predavanja na katehetsko-pastoralni šoli. Vsebine so razvrščene tako, da se en predmet odvija zaporedoma tri ali štiri četrtkove popoldneve od 16.00 do 19.15.

Tako je mag. Janez Žakelj v oktobru podajal Razlago Svetega pisma Stare zaveze, v novembru pa bo s. dr. Ljudmila Kokalj razlagala Osnovno bogoslovje in verstva. Dr. Matjaž Celarc bo tri decembrske in en januarski četrtek približeval Eksegezo Svetega pisma Nove zaveze. Vmes bo tudi duhovna obnova od petka, 8., do sobote, 9. decembra; vodil jo bo dr. Janez Vodičar.

Dogajanj na KPŠ se lahko udeleži vsakdo, ki ga stvar zanima, saj so odprtega tipa. Tudi tiste, ki smo redno usposabljanje končali že pred leti, lahko kakšno popoldne na KPŠ dodatno osveži. Prav tako je vnos konkretne pastoralne izkušnje v predavalnico lahko za redne slušatelje obogatitev in dopolnilo k teoriji, saj so profesorji odprti za pogovor. Kdor bi želel natančnejši urnik dogajanja, ga lahko dobi na naslovu [brigita.zelic@ognjisce.si](mailto:zelic@ognjisce.si). Torej so možnosti vključitve

še vedno odprte, zato znova toplo vabim, da spodbudite še koga, naj pride v Baragov zavod v Novem mestu katerega od prihodnjih četrтков.

V delavnici, ki se bo odvijala **v soboto, 28. oktobra, med 9.00 do 12.30** v Zavodu Friderika I. Baraga, 1. nadstropje, **bomo naredili načrt za dejavnosti v adventu**. Skupaj bomo postavili jaslice, osvetlili pomen figur in ob njih poglobljali svojo vero, da bi jo lahko posredovali naprej. Dodali bomo nekaj misli o pomenu praznikov v družini. V drugem delu dopoldneva bomo **skupaj ustvarili nekaj postnih spodbud**. Z nami bo katehistinja, prof. likovne vzgoje Stanka Hojnik

s. mag. Brigita Zelič

2. ŠKOFIJSKI KATEHETSKI DAN

Drugi škofijski katehetski dan v tem pastoralnem letu, posvečen medijem, bo v Zavodu Friderika I. Baraga **v soboto, 27. januarja 2018, od 9. do 13. ure**.

Poudarek dneva bo na filmu, njegovi oznanjevalni vrednosti in pasteh, ki jih lahko vsebuje.

Naš gost bo priznani strokovnjak s tega področja **p. dr. Andraž Arko**.

Predavanje bo spremljala manjša medijska razstava. Lepo vabljeni, pripeljite tudi katehistinje.

JAGODE NAŠE PASTORALE

SEMINAR ZA IZREDNE DELIVCE OBHAJILA

V soboto, 18. novembra 2017, ob 9. uri bo v Zavodu Friderika I. Barage seminar za izredne delivce obhajila pod naslovom »Kdo je delivec obhajila na župniji?«

Srečanje bo izobraževalnega značaja, saj želimo naše sodelavce znova opogumiti za karitativno poslanstvo, ki ga že opravljajo po župnijah. Program bo trajal od 9.00 do 11.30. Glavno predavanje bo imel župnik iz Trebnjega Jože Pibernik.

Seminar je obvezen za nove kot tudi za ostale izredne delivce obhajila, saj tako lahko na škofiji prejmejo pooblastilo za opravljanje te službe še naprej.

Lepo povabljeni!

Roman Ivanetič, kaplan

»Sv. evharistija,
sonce mojega življenja!«
bl. Alojzij Grozde

škofija Novo
mesto

Kdo je delivec obhajila na župniji?

Seminar za izredne delivce obhajila

Zavod Friderika I. Barage
Novo mesto

sobota, 18. nov. 2017

Program:

9.00 zbiranje

9.15 uvod

9.30 predavanje
(g. Jože Pibernik)

11.30 zaključek

Šola za zakon

v organizaciji skupnosti parov Najina pot

*Ali se želite res dobro pripraviti na zakon?
Se spoznavata in se vama zdi, da še ni čas, da bi se poročila?
Šola za zakon je enkratna priložnost, da vajin odnos
utrdita in se obenem pripravita za urejeno in
srečno zakonsko življenje.
Vabljeni sta, da jo izkoristita.*

Srečanja Šole za zakon so dvakrat mesečno, v nedeljo ob 19. uri, v prostorih
Zavoda Friderika Ireneja Barage na Smrečnikovi 60 v Novem mestu.
Pridite oz. povabite pare, ki se nameravajo poročiti!

Informacije: hrovatki@t-2.net, 040 701 248 (Marko)

ŠKOFIJA NOVO MESTO

NAPOVEDNIK

Oktober

27. 10. Dobrodelni koncert ŽK Črnomelj, ob 19. uri v Kulturnem domu Črnomelj
 28. 10. Diakonsko posvečenje v župniji Podzemelj ob 10. uri

November

01. 11. Vsi sveti – maša in molitev za pokojne na novem pokopališču v Srebrničah ob 14. uri
 05. 11. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sveta maša ob 15. uri
 12.–15. 11. Duhovniški dnevi – izobraževanje v Strunjanu za duhovnike
 8. 11. Izobraževalni večer Škofijske karitas NM ob 17. uri v veliki dvorani Baragovega zavoda.
 18. 11. Srečanje animatorjev oratorija v Baragovem zavodu
 18. 11. Seminar za izredne delivce obhajila ob 9.00 v Baragovem zavodu
 19. 11. Svetovni dan ubogih – pobuda papeža Frančiška
 19. ali 26. 11. dekanjska srečanja članov ŽPS po dekanijah
 22. 11. Seja dekanov ob 9. uri v sejni sobi na ordinariatu
 26. 11.–3. 12. Teden Karitas
 29. 11. KLIC DOBROTE, romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo

December

3. 12. Izročitev Svetega pisma katehumenom v stolnici ob 9. uri
 3. 12. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sv. maša ob 15. uri
 9. 12. Plenarna seja ŠPS ob 9.45 v sejni sobi v pritličju
 16. 12. Adventna duhovna obnova za sodelavce Karitas in karitativnih skupin; župnijski dom Šentjernej ob 9. uri.
 23. 12. Maša za domovino ob 9. uri v stolni cerkvi v Novem mestu
 25. 12. Slovesna polnočna in dopoldanska škofova maša ob 10.30 v stolnici
 31. 12. Drugi sv. večer – pokropimo svoje domove

Januar 2018

1. 1. Namesto Grozdetovega shoda – maša na Mirni
 13. 1. Srečanje kolednikov
 13. 1. Ob 150. obletnici smrti škofa Barage (19. januar 1868) v Trebnjem ob 10. uri slovesna sveta maša s priporočanjem in molitvijo za beatifikacijo.
 20. 1. Večer za MLADE v Baragovem zavodu
 18. – 25. 1. Molitvena osmina za edinost kristjanov
 27. 1. Škofjski katehetski dan od 9. ure do 12.30
 V januarju duhovna obnova za tajnike ŽPS

Februar

2. 2. Dan posvečenega življenja
 3. in 17. 2. Večer za MLADE v Baragovem zavodu

JAGODE NAŠE PASTORALE

DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Maj 2017

- 20. 5. je podelil zakrament sv. birme 14 birmancem v župniji Podgrad.
- 21. 5. je podelil zakrament sv. birme 38 birmancem v župniji Šentrupert.
- 26. 5. je v ljubljanskem semenišču opravil redne spomladanske pogovore (skrutinije) z novomeškimi bogoslovci.
- 27. 5. je na Zaplazu vodil slovesnost ob Grozdetovem godu in blagoslovil nov Marijin stranski oltar.
- 28. 5. je podelil zakrament sv. birme 30 birmancem v župniji Mirna.
- 29. 5. se je udeležil maše in donatorske konference za Zavod bl. Antona Martina Slomška v Mariboru.

Junij 2017

- 1. 6. se je udeležil simpozija o nadškofu Alojziju Šuštarju v Trebnjem.
- 2. 6. je na škofiji pozdravil profesorje teoloških fakultet iz Ljubljane in Zagreba, ki so v Novem mestu pripravili svoje srečanje. Popoldne je vodil slovesnost ob 400-letnici njegove rojstne župnije Soteska.
- 3. 6. je vodil tradicionalno mašo za pobite žrtve v Kočevskem Rogu. Popoldne je podelil zakrament sv. birme 29 birmancem v župniji Št. Peter – Otočec.
- 4. 6. je vodil slovesnost ob 100-letnici župnijske cerkve v Mirni Peči in blagoslovil nov trg pred cerkvijo.
- 5. 6. se je udeležil skupne seje SŠK in TEOF v Ljubljani.
- 11. 6. je podelil zakrament sv. birme 46 birmancem v župniji Mirna Peč.
- 15. 6. je na slovesni praznik sv. Rešnjega telesa in krvi sprejel zaobljube sester Corpus Christi na Čatežu.
- 18. 6. je vodil slovesnost in skupno mestno procesijo stolne in frančiškanske župnije ob prazniku sv. Rešnjega telesa in krvi.
- 21. 6. se je udeležil srečanja letnika.
- 23. 6. je skupaj s slovenskimi škofi v ljubljanski stolnici obhajal mašo za domovino ob dnevu državnosti.
- 24. 6. je na Zaplazu vodil vseslovensko srečanje posvečenih Jezusovemu in Marijinemu Srcu.
- 25. 6. je v župniji Sela pri Šumberku blagoslovil obnovljene orgle in notranjščino cerkve. Popoldne je na Zaplazu sprejel duhovnike jubilate in z njimi obhajal jubilej.
- 27. 6. si je s skupino duhovnikov ogledal na novo prezentirane bunkerje v Škrilju pri Kočevski Reki. Zvečer se je v Ljubljani udeležil maše ob obletnici papeževanja papeža Franciška.
- 30. 6. si je v Baragovem zavodu ogledal film o nadškofu Antonu Vovku.

Julij 2017

- 1. 7. je prehodil del poti tradicionalnega peš romanja na Zaplaz in daroval sv. mašo.
- 2. 7. je v Velikem Gabru blagoslovil trud in delo ob legalizaciji župnišča.

- 9.–13. 7. je bil s člani Marijine kongregacije slovenskih bogoslovcev in duhovnikov na ekskurziji v Sankt Petersburgu.

Avgust 2017

6. 8. je na Krki umestil novega župnijskega upravitelja Dejana Pavlina.
 8. 8. je sprejel sestre Skupnosti Loyola.
 9. 8. je sprejel p. Stefana Dartmana, rektorja rimskega kolegija Germanika, kjer študira tudi novomeški bogoslovec.
 13. 8. je v župniji Sveti Duh - Veliki Trn umestil novega župnika Marka Burgerja.
 14. 8. je na Zaplazu vodil tradicionalno slovesnost na predvečer praznika kot škofijsko praznovanje stote obletnice fatimskih dogodkov.
 15. 8. je na Zaplazu vodil obhajanje praznika Marijinega vnebovzeta.
 20. 8. je v kartuziji Pleterje podelil diakonsko posvečenje br. Joachimu Schmidtu iz Poljske.
 21. 8. je v karmelu v Mirni Peči vodil slovesnost ob 25. obletnici prihoda sester v Mirno Peč in 20. obletnici postavitve samostana.
 26. 8. je na Zaplazu vodil tradicionalno škofijsko romanje bolnikov, invalidov in starejših.
 30. 8. je pri Treh Farah v Metliki vodil rekolekcijo in družabno srečanje duhovnikov ob začetku novega pastoralnega leta.

September 2017

3. 9. je v Stopičah vodil slovesnost ob 250-letnici župnije.
 4. 9. se je v Ljubljani udeležil srečanja in kosila z delegatom Paulom Richardom Gallagherjem iz Rima.
 5. 9. se je udeležil pastoralnega tečaja v Baragovem zavodu o tematiki krsta.
 6. 9. je na škofiji sprejel zaobljube dveh dekanov ob sprejemu nove službe.
 7. 9. je na škofiji sprejel veleposlanika RS pri Svetem Sedežu Tomaža Kunstlja.
 8. 9. je v Šentrupertu blagoslovil obnovljeno pokopališko cerkev sv. Križa.
 9. 9. je na Zaplazu vodil obhajanje molitvenega dneva za duhovne poklice in se po maši srečal z veliko skupino ministrantov. Popoldne je na škofiji sprejel Ljudmilo Novak, kandidatko za predsednico države. Zvečer je na Trški gori pri Novem mestu vodil slovesnost in procesijo ob prazniku Marijinega rojstva.
 10. 9. je vodil slovesnost ob 50-letnici frančiškanske župnije Novo mesto – sv. Lenart.
 16. 9. se je udeležil maše na Stični mladih.
 17. 9. se je udeležil praznovanja nedelje svetniških kandidatov v Trzinu, ki je bila posvečena liku nadškofa Antona Vovka.
 19. 9. je na Zaplazu sprejel skupino kljekljaric, ki so ob 100-letnici svetišča skljkale prte za vse oltarje. Skupaj so darovali zahvalno mašo.
 23. 9. je podelil zakrament sv. birme 49 birmancem v župniji Trebnje.
 24. 9. je vodil mašo za pokojne policiste v Srednji vasi v Bohinju. Popoldne je blagoslovil večletna obnovitvena dela na cerkvi Matere Božje na Žezlju.
 29. 9. se je v Dolenjskem muzeju udeležil odprtja razstave ob 60. obletnici podpisa Rimskih pogodb.

Oktober 2017

1. 10. je podelil zakrament sv. birme 47 birmancem v župniji Šentjernej.
1. –2. 10. se je udeležil seje SŠK v Tinjah na Koroškem.
3. 10. je sodeloval na tiskovni konferenci ob napovedi 100-letnice svetišča na Zaplazu.
4. 10. je pozdravil člane Vojaškega vikariata na njihovih študijsko-duhovnih dnevih na Pokljuki.
5. 10. je na Zaplazu prisluhnil predavanju prof. dr. Staneta Grande in koncertu Kvarteta As kot pripravi na praznovanje 100-letnice zaplaškega svetišča.
7. 10. je gostil osrednjo slovesnost ob 100-letnici zaplaškega svetišča. Somaševanje je vodil apostolski nuncij v RS Juliusz Janusz. Skupaj z nadškofom Alojzijem Cviklom, podpredsednikom SŠK, sta podelila odličje sv. Cirila in Metoda prof. dr. Stanetu Grandi. Popoldne je v Domžalah vodil pogrebno slovesnost za Metoda Zidanška, očeta duhovnika Luka Zidanška.
10. 10. je opravil kanonično vizitacijo (KV) v župniji Žužemberk.
11. 10. je opravil KV v župniji Zagradec.
12. 10. je tradicionalno obiskal in maševal v DSO Krško.
14. 10. je sodeloval na narodnem praznovanju stote obletnice fatimskih dogodkov, ki je bilo obenem tudi slovensko-hrvaško srečanje.
15. 10. je v župniji Novo mesto – sv. Lenart krstil šestega otroka družine Kralj. Popoldne je prisluhnil dekanjski reviji pevskih zborov v stolnici.
17. 10. je opravil KV v župniji Krka.
18. 10. je vodil somaševanje ob začetku akademskega leta in podelil diplome trem slušateljicam Katehetsko-pastoralne šole.
20. 10. je opravil KV v župniji Ajdovec.
21. 10. se je udeležil praznovanja 40-letnice obnovljene koprške škofije.

KAZALO

SVETIŠČA – SRCA NOVE EVANGELIZACIJE	1
STOLETNICA ROMARSKE CERKVE NA ZAPLAZU	2
VOŠČILO PAPEŽA FRANČIŠKA	4
UTEMELJITEV OB PODELITVI ODLIČJA SV. CIRILA IN METODA	
ZGODOVINARJU PROF. DR. STANETU GRANDI	5
POROČILO O PASTORALNEM TEČAJU 2017	6
ODMEV NA PREDAVANJE MSGR. ANTONA TRPINA	8
IZ RODA V ROD	9
DIAKONSKO POSVEČENJE 2017	10
DIAKONSKO POSVEČENJE V KARTUZIJU PLETERJE	12
PRAZNOVANJE 100-LETNICE FATIMSKIH DOGODKOV IN	
SLOVENSKO-HRVAŠKO SREČANJE V STIČNI	13
ROMANJE FATIMSKO MARIJE PO DRUŽINAH	15
ŽUPNIJSKA KARITAS HINJE	16
NOČNO PEŠ ROMANJE MLADIH NA ZAPLAZ	18
20 LET NOVOMEŠKIH SKAVTOV – SKUPNI TABOR IN PRAZNOVANJE	19
PETDESET LET KATOLIŠKE KARIZMATIČNE PRENOVE	21
25 LET KARMELA V MIRNI PEČI	23
MOLITVENI DAN IN BDENJE ZA DUHOVNE POKLICE 2017	24
TEDEN ZA ŽIVLJENJE	26
SPOZNAJ SAMEGA SEBE	27
REKOLEKCIJA DUHOVNIKOV 2017 – TOKRAT V BELI KRAJINI	28
K MARIJI IN BL. ALOJZIJU GROZDETU NA ZAPLAZ	30
100-LETNICA ŽUPNIJSKE CERKVE V MIRNI PEČI	31
V ŠENTRUPERTU OBNOVILI DRAGOCENO KAPELO	32
250 LET ŽUPNIJE STOPIČE	34
BLAGOSLOV OBNOVITVENIH DEL NA ŽEŽLJU	34
UDELEŽIMO SE DUHOVNIŠKIH DNEVOV V STRUNJANU	35
ZDRAVSTVENI PREGLEDI ZA DUHOVNIKE	37
KATEHETSKO-PASTORALNA ŠOLA (KPŠ)	38
2. ŠKOFIJSKI KATEHETSKI DAN	38
SEMINAR ZA IZREDNE DELIVCE OBHAJILA	39
NAPOVEDNIK	40
DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	41

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: Igor Luzar; Tehnični urednik: Janko Pirc;

Naslovnica: spredaj - stoletnica na Zaplazu; zadaj - novo barvno okno na Zaplazu

Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., ŠPES grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

Novo barvno okno cerkve na Zaplazu.

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka

3

ISSN 2232-2701

9 772232 270001